

DE ZWARTE

5 maart 88

blad waarbij waarschijnlijk

derden betrokken zijn

nr. **96**

2,50

dit nummer oa..

Van protest naar verzet

De Palestijnse strijd

Krisis & Revolutie

Kalandia camp, West Bank

voor een wisselende prijs (afhankelijk van de dikte) is de Zwarte te koop op de volgende verkooppunten:

Delft-wereld winkel-kraakkroeg, Rotterdam-Van Gennep-Krities Boekwerk-Kraakkroeg, Dordrecht-De Zwarte Zaag, Sittard-Katasrofe, Nijmegen-De Klinker, Den Haag-De Roode Hond-Ruward-Brullend Breekijzer-Koffiehuis Blau Weert-kollektieve boekhandel, Arnhem-Info Winkel, Eindhoven-Vredeswinkel, Den Bosch-Den Duvel, Beverwijk-De Lynx, Groningen-6-8-9, Haarlem-Agora, Utrecht-De Rooie Rat, Wageningen-De Uitbuyt, Amsterdam-Slagerzicht-Fort Van Sjakoo-Athenaeum-Kraakkroegen, Leiden City-Manifest-Wereldwinkel.

pagina:

- 2: wat er in staat
- 3: vrouwendag in Delft
- 4: vrouwendag in Amsterdam;
- 5: solidariteit met vrouwelijke
- 6: politieke gevangenen
- 7: kraken in Hilversum en Nijmegen
- 8: 'blijf van m'n lijf' in Delft
- 9: gaat dicht
- 10: vrijheid voor Centraal-Amerika,
- 11: demo in Hamburg
- 12: van protest naar verzet.....
- 13:
- 14: ... van verzet naar bevrijding!
- 15: "open brief" uit Palestina
- 16: volksopstand in Palestina
- 17: pamfletten
- 18: uit
- 19: uit
- 20: Palestina

Kopy naar postbus 10233 in Den Haag. De mensen die de Zwarte samenstellen zijn bereikbaar op dins- en woensdag via telefoonnummer 070-892098 en de rest van de week via de postbus. Aboos thuisgebracht kosten f12,50 per 200 paginaas. Postaboos en instellingen betalen het dubbele. Politieke gevangenen krijgen hem/haar natuurlijk gratis zolang hun gevangenschap duurt. Stort gul en onbeschoft (maar minimaal het vereiste) op giro 3442401 t.n.v. De Zwarte, in Leiden.

DE ZWARTE 2

- 21: de PLO-boot die naar Pal. wil terugkeren
- 22: verklaringen van gedeporteerde Palestijnen
- 23: Palestijnse vrouwen-verklaring
- 24: februaristaking '41-'88
- 25: geen ontruiming in Hackney
- 26: over 'het' kongres
- 27: verkrampde solidariteit
- 28: dagen over autonoom internationalisme
- 29: italiaanse gevangenen in France
- 30: koerdisse vrouw straf van 76 jaar
- 31: hongerstaking en demo
- 32: de ineenstorting van
- 33:
- 34: het kapitalisme
- 35:
- 36: agenda

18 MAART 88

INTERNATIONALE VROUWENDAG

DELFT

Vrouwen en Gezondheid

Het thema van 8 maart 1988 is **Vrouwen en Gezondheid**. De eerste associaties bij dit thema zijn: vrouwegezondheidscentra, baarmoederdansen en het schrijnende tekort aan vrouwelijke huisartsen in Delft.

Maar bij wat dieper nadenken blijken er legio onderwerpen met Vrouwen en Gezondheid te maken te hebben:

- Het toenemende aantal vrouwelijke vrijwilligsters die werkzaam zijn in de gezondheidszorg.
- Wat zijn de consequenties van Aids voor vrouwen?
- Hoe staat het met de vrouwenhulpverlening in Delft?
- Overtijd in Delft en dan?
- Is een avondje swingen wel zo gezond?
- Moeten vrouwen meer spierballen krijgen?
- Vrouwen en stress: hebben vrouwen meer te maken met stress?
- En natuurlijk: de bezuinigingen in de gezondheidszorg.

Omdat de plannen van de commissie Dekker actueel zijn, en veel nadelige gevolgen hebben voor vrouwen, willen wij dit onderwerp benadrukken.

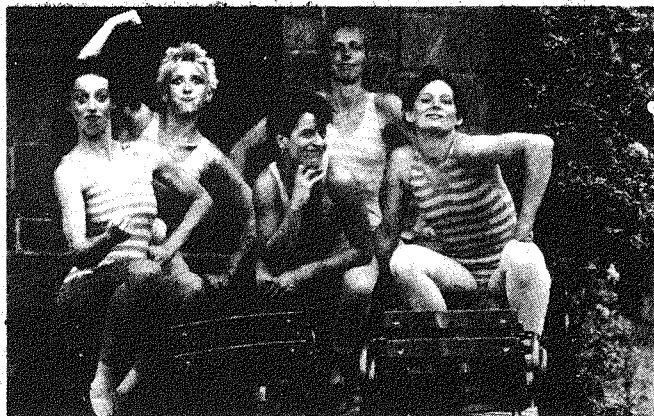
Hieronder volgt de stand van zaken aangaande de 'plannen Dekker'.

De commissie Dekker heeft een plan voor de regering gemaakt, om de kosten van de gezondheidszorg in te dammen. Het belangrijkste punt van deze plannen is dat er een basisverzekering (met een beperkt pakket) voor iedereen komt. Verder moet je je aanvullend verzekeren. Deze aanvullende verzekering moet je zelf betalen en is 'vrijwillig'. Veel zaken zoals abortus, tandarts en fysiotherapie gaan uit het ziekenfonds en naar de aanvullende verzekering.

De commissie Dekker gaat ervan uit, dat bovengenoemde zaken 'vrijwillig' bijverzekerd kunnen worden. Maar is het reëel te verwachten dat iedereen zich bijverzekert? Als iedereen dat zou doen, verandert er niets, behalve dat de kosten wat oneerlijker verdeeld worden.

De commissie wil bereiken dat mensen zich afvragen of zij die medicijnen of behandeling wel echt nodig hebben. Door de kosten niet automatisch te vergoeden, denkt men de consument prijsbewuster en kritischer te maken. Misschien geen slecht doel. Maar de keuze die Dekker doet, suggereert dat het toch vooral vrouwen zijn, die onverantwoordelijk veel gebruik maken van medische zorg. Bovendien houdt deze keuze in, dat wij individueel de risico's maar moeten dragen voor genoemde zaken. Geen solidariteitsbeginsel voor abortus, sterilisatie en de pil. Dat is 'luxe', waarvoor men (lees: de rijkere) zich kan bijverzekeren.

Daarbij komt dat Dekker een deel van het basispakket niet met een premie naar inkomen wil laten betalen, maar met een 'nominale' premie. Dat betekent dat iedereen, rijk en arm, hetzelfde bedrag betaalt.

Wat zal er aan bod komen:

- de wijkverpleging in Delft; op stap met een wijkverpleegster.
- de situatie van vrouwen in het St. Joris Gasthuis; een interview met de (gewezen) emancipatiemedewerksters van het St. Joris Gasthuis.
- de plannen van commissie Dekker.
- vrouwen en aids; ophamés van de Zondagmiddagsalondiskussie en Studium Generale over aids.
- het Vrouwegezondheidscentrum; overtijd in Delft, wat dan?
- vrouwen en alternatieve psychiatrie.
- een gesprek met een verloskundige over haar werk.
- vrouwen en eetverslaving.

VROUWEN RADIO DELFT
101.75 MHz

op 8 maart zenden we van
10.00-14.00 en 18.30-19.30 uur.
101.75 MHz. FM

Op 8 maart, 1908 gingen in Chicago en New York textielarbeidsters massaal in staking. Zij eisten een 8-urige werkdag, gelijk loon en kiesrecht voor vrouwen. Twee jaar later riep Clara Zetkin deze dag, 8 maart, uit tot Internationale Vrouwendag.

- de eigen bijdragen en eigen risico's treffen vooral de laagste inkomensgroepen. Zoals bekend hebben maar weinig vrouwen een hoog inkomen, en velen een laag of geen inkomen;
- door de verschuivingen van kollektieve zorg naar thuiszorg zal een groter beroep gedaan worden op bureu- en familiehelp. Dat komt vrijwel uitsluitend neer op de schouders van vrouwen.

Het was de bedoeling dat de voorstellen van de commissie Dekker 1 januari 1988 ingevoerd zouden zijn. Onder druk van diverse actiegroepen zijn de plannen uitgesteld.

Waarschijnlijk komt er eind februari een officiële reactie van het kabinet op de plannen Dekker. Wat staat er in deze reactie:

- sterilisatie, consultatieburozorg voor kleuters vanaf 1 jaar en abortus op medische indicatie blijven in de basisverzekering. Dit is gebeurd op advies van de Emancipatieraad.
- in de aanvullende verzekering worden opgenomen: alle geneesmiddelen, fysiotherapie, logopedie, tandarts voor mensen boven de 18 jaar en kunst- en hulpmiddelen.

Hoe het ook uitpakt, de essentie van de plannen blijft hetzelfde: het ziekenfondspakket wordt beperkt tot een zogeheten basispakket. Voor al het overige kan men zich bijverzekeren, vrijwillig, óf men kan het risico lopen dat men moet bijbetalen als de nood aan de man of vrouw komt.

Zo'n constructie heeft tot gevolg dat de grootste risikogroepen het zwaarst getroffen worden. Onder die groepen zijn vooral vrouwen te vinden. Ten eerste worden zij gemiddeld zes jaar ouder dan mannen. In de tweede plaats hebben zij, tenminste als zij voorbehoedsmiddelen gebruiken, zwanger zijn, vruchtbaarheidsproblemen hebben of bevallen, meer te maken met medische zorg dan mannen in vergelijkbare leeftijden. Ook van andere medische voorzieningen maken vrouwen relatief veel gebruik. Het bij te verzekeren deel zou zelfs helemaal nominaal verrekend moeten worden! Waar is de solidariteit tussen rijk en arm in eigen land? Eigen bijdragen en eigen risico's leiden in feite alleen maar tot hogere kosten voor risikogroepen, in dit geval vrouwen.

Jongeren hebben voordeel van hun leeftijd, ouderen moeten extra dokken. Het betekent dat de solidariteit tussen mannen en vrouwen, tussen ouderen en jongeren, tussen homo's en hetero's, tussen zieken en gezonden, tussen mensen met en mensen zonder kinderen verbroken wordt.

Is dat de zorgzame samenleving die Dekker en Lubbers voor ogen staat?

Vrouwenhuis 8 maart 20.00 uur: Diskussie met inleiding van Anneke van Baalen

Diskussie over de strategische mogelijkheden van de huidige vrouwenbeweging.

Anneke van Baalen houdt een inleiding over de geschiedenis en toekomst van de vrouwenbeweging. De verschuivingen in doelstellingen, visie's, middelen en manier van organisatie van de laatste 20 jaar.

Anneke van Baalen is al jarenlang actief in de vrouwenbeweging, o.a. bij de Vrouwenkrant en uitgeverij de Bonte Was, en ze is docente aan de Universiteit van Amsterdam.

Het feminisme heeft zich ontwikkeld tot vele feminismen. Dit zou je kunnen toejuichen, maar dat de verschillende visie's op feminisme nog nauwelijks op elkaar betrokken zijn, is minder positief. Het is wel begrijpelijk dat de concentratie op het directe eigen belang van eenieder groter wordt, naarmate het steeds meer een gevecht om te overleven wordt. Een van de gevolgen van deze situatie is de steeds groeiende afstand tussen die feministen die het bedenken van visie's als beroep hebben, en de anderen, helaas de overgrote meerderheid.

Als we nu naar het 8 maart programma in Delft kijken, blijkt dat er op veel verschillende plaatsen en manieren vrouwen actief zijn. Maar is er nog sprake van een gezamenlijke Delftse vrouwenbeweging?

Zijn er niet legio mogelijkheden om voor vrouwenbelangen te strijden?

Bovenstaande is overgenomen uit een programmaboekje verschenen in Delft rondom 8 maart. Voor een compleet boekje kun je ongetwijfeld terecht bij het vrouwenhuis in Delft en zie anders de agenda achter op de Zwartte.

DE ZWARTTE 3

SOLIDARITEIT MET VROUWELIJKE

POLITIEKE GEVANGENEN

Op 8 maart, internationale vrouwendag, organiseren we een avond over vrouwelijke politieke gevangenen. De direkte aanleiding daartoe is het feit dat sinds eind december in de BRD twee vrouwen vastzitten op beschuldiging van lidmaatschap van Rote Zora. Eind december vorig jaar vonden in de BRD 33 huiszoekingen plaats in het kader van onderzoeken van de politie tegen Rote Zora. De operatie richtte zich hoofdzakelijk tegen vrouwengroepen en individuele vrouwen die zich openlijk bezighouden met genetechnologie bevolkingspolitiek, vluchtelingenpolitiek en sextoerisme. Er waren ook invallen in o.a. een drukkerij in Hamburg en het Gen-archiv in Essen. De twee opgepakte vrouwen zijn Ingrid Strobl en Ulla Penseling. De vrouwen van het Gen-archiv schrijven in een verklaring onder meer het volgende:

"Uit de gebeurtenissen van de laatste tijd trekken wij daarom de volgende conclusies: Met de groots opgezette huiszoekings-actie hebben ze de konsekwente vrouwenpolitiek tegen genen- en voortplantingstechnologie op het oog, die op veel verschillende manieren een duidelijke en radicale afwijzende houding t.o.v. de technologieën tot uitdrukking brengt.

De meest recente aanvulling bij paragraaf 129a heeft betere voorwaarden geschapen voor een verscherpte kriminalisering. Het protest tegen de nieuwe technologieën, dat met illegale middelen het lopende onderzoek en de bestaande praktijk bemoeilijkt en verhindert, wordt op het ogenblik tot aanleiding genomen om fundamenteel de politieke organisatie van vrouwenverzet tegen genen- en voortplantingstechnologie te kriminaliseren."

Bovendien wordt er in de VS op 8 maart een nationale demonstratie gehouden om de sluiting te eisen van de gevangenis voor vrouwelijke politieke gevangenen in Lexington. Sinds eind 1986 is er in de vrouwegevangenis van Lexington een zg. "control unit" gebouwd, die speciaal bedoeld is om vrouwelijke politieke gevangenen te isoleren en hun identiteit te breken. De "control unit" is gebouwd naar voorbeeld van de Marion Penitentiary (voor mannen) in Illinois en de zg. Hochsicherheitstrakten in de BRD.

In de "control unit" in Lexington zitten op dit moment 5 vrouwen, waaronder Alejandrina Torres, een puerto-ricaanse Prisoner of War, Susan Rosenberg, een Noordamerikaanse anti-imperialistische politieke gevangene en

Sylvia Baraldini, een Italiaanse die jaren actief is geweest in politieke bewegingen in de VS. De vrouwen zijn blootgesteld aan konstante video-bewaking, er mogen alleen direkte familieleden en advocaten op bezoek komen, in hun cellen komt geen daglicht, politieke literatuur is verboden etc. etc.

Er is hun verteld dat de enige manier om uit de "control unit" te komen het afzweren van hun politieke ideeën en identiteit is, wat ze (natuurlijk) geweigerd hebben.

Op de hele wereld zitten vrouwen in de bajes op grond van hun politieke overtuiging en/of het verzet dat ze op basis daarvan gepleegd hebben. Behalve bovengenoemde vrouwen zijn er talloze te noemen, bijv. de vrouwelijk leden van Action Directe in Frankrijk, die sinds 1 december in hongerstaking zijn (samen met de andere gevangenen leden van Action Directe) met als eisen: Samenvoeging van alle gearresteerde militanten en onmiddellijke opheffing van de ekstra beveiligde isolatieafdelingen!! En bijv. in Turkije, waar de afgelopen tijd 2000 Koerdiese gevangenen in hongerstaking waren om meer rechten af te dwingen in de bajes. In Turkije is bijv. een vrouw veroordeeld tot 76(!) jaar , omdat ze openlijk voor haar Koerd-zijn uitkomt.

In de bajes zijn er verschillende strategieën om te proberen vrouwelijke politieke gevangenen klein te krijgen. Er is een strategie om politieke gevangenen te isoleren van andere gevangenen. Vrouwen worden in isolatie-folter gehouden, zoals in de "control units" in de VS, de Hochsicherheitstrakten in de BRD en ook de Action Directe vrouwen worden in isolatie gehouden. Daarnaast krijgen vrouwelijke politieke gevangenen ook nog met seksueel geweld te maken, zowel in de dagelijkse praktijk als ook als martelpraktijk. Bovendien lopen vrouwen die zich tegen het systeem verzetten de kans om 'gek' verklaard te worden en overgeplaatst te worden naar een psychiatrische afdeling want 'normale' vrouwen behoren volgzzaam te zijn.

Een punt van discussie is nog wel of je wel onderscheid kan maken tussen vrouwelijke politieke gevangenen en andere vrouwelijke gevangenen. Hoe zit het bv. met vrouwen en meisjes die hun man, vriend, vader, pooier vermoorden, nadat hij hun jarenlang mishandelt, verkracht, misbruikt heeft? In een stuk n.a.v. een bezettingsactie van de vrouwenbajes in Severum staat: "Vrouwen zitten voor andere 'misdrijven' in de

8 MAART
8 MAART
8 MAART

bak dan mannen, hebben een andere achtergrond. In de bajes worden ze anders behandeld en reageren ze er anders op. Hier zitten in ieder geval geen verkrachters, moordenaars, fraudeerende topambtenaren, dus die gewetensvragen hoef je je niet te stellen. Ze zitten bv. voor tippelen, diefstal, heling, rijden onder invloed, uitkeringsfraude. Veel buitenlandse vrouwen, veel behoren tot de laagste inkomensgroep zoals dat zo mooi heet, veel zijn verslaafd. Tippelen om jezelf en je vriend van heroïne te voorzien, jatten voor hetzelfde, jatten om je kinderen te onderhouden, verlinkt worden door je overbuurvrouw, omdat je als bijstandmoeder een vriend hebt, de rest kun je zelf wel verzinnen....."

Toch willen wij de nadruk leggen op vrouwen die vastzitten vanwege hun politieke strijd, omdat dat iets is waar wij ook mee bezig zijn. We willen met vrouwen strijd voeren tegen imperialisme en patriarchaat.

We willen de strijd die andere vrouwen over de hele wereld voeren niet los zien van onze eigen strijd. Dat houdt ook in dat de strijd van vrouwen in de bajes ook onze strijd is. Zowel buiten als binnen de bajes vechten tegen hetzelfde systeem, dat uit is op beheersbaarheid van iedereen.

DE VROUWEN VAN HET GEN-ARCHIV

EN VROUWENGROEP BOCHUM TEGEN

GENENTECHNOLOGIE EN

BEVOLKINGSPOLITIEK

De laatste jaren is de politieke situatie hier (in West-Europa) aan het veranderen. Met het streven naar toenemende Europese eenwording wordt de situatie ook in Nederland op verschillende manieren beïnvloed. Aan de ene kant verslechtert hier de politieke situatie steeds meer: Minder sociale voorzieningen, vluchtelingen worden geweerd, werkloosheid groeit, meer investeringen in nieuwe technologieën, bezuinigingen in de gezondheidssector en onderwijs, etc., waardoor redenen tot verzet toenemen. Aan de andere kant wordt het juridische systeem steeds meer gelijkgesteld aan dat van andere Europese landen, wat o.a. een harder optreden betekent tegen politieke activisten. De constructie 'lidmaatschap van een terroristische vereniging' zoals dat in de BRD wordt gebruikt, via artikel 129a, is in Nederland ook al uitgeprobeerd met artikel 140.

We realiseren ons dat wat er met vrouwelijke politieke gevangenen in andere landen gebeurt, helemaal niet zo ver van ons af staat, maar dat het ons net zo goed kan overkomen. Ook daarom voelen we ons solidair met hen. Onze solidariteit willen we vorm geven door onze politieke strijd tegen imperialisme en patriërchaat te blijven

Over dit alles willen we met vrouwen praten op 8 maart, IN

'DE WILDE ROOS'
HAARLEMMEERSTRAAT 95,
AMSTERDAM.

De avond begint om 8 uur, op het programma staan:

- video over vrouwengevangenen uit de V.S.
- spreeksters over vrouwengevangenen uit Duitsland, Frankrijk, Koerdistan en de VS.
- diskussie n.a.v. stellingen.

We zijn bezig een brosjure samen te stellen over de positie van vrouwelijke politieke gevangenen in allerlei landen. Deze zal op 8 maart ook te verkrijgen zijn in DE WILDE ROOS.

ZELFBESCHIKKING

Wij werken in het genen-archief in Essen. Op 18-12-'87 werden de ruimtes van het genen-archief in Essen en van de taz in Bochum doorzocht en is er huiszoeking gedaan bij verschillende vrouwen in Düsseldorf, Duisburg, Essen, Bochum en Dortmund. Het Bundeskriminalamt (=rijksrecherche) en Bundesanwaltschaft (= officier van justitie) hebben deze maatregelen getroffen, die zich voornamelijk tegen vrouwen richten, die zich krities bezighouden met vragen over genentechnologie en de toepassing hiervan. De huiszoekingen werden uitgevoerd zonder overlegging van een huiszoekingsbevel en met een enorme politiemacht, die bewapend was met machinegeweren. Er werden wetenschappelijke artikelen, ansichtkaarten, brosjures over het thema, adressenlijsten van universiteitsinstituten en ook persoonlijke adresboeken in beslag genomen. Vaak werd de mensen om wie het ging niet eens verteld waarom er bij hen huiszoeking was. Dat konden ze pas de volgende dag uit de media vernemen. Daar werd gezegd dat er huiszoekingen verricht werden in het kader van 'Revolutionaire Zellen' en hun

feministische vleugel 'Rote Zora'. Rote Zora heeft verklaringen uitgebracht i.v.m. aanslagen op genentechnologische instituten. Sinds in het voorjaar van 1985 het eerste vrouwenkongres tegen genen- en voortplantingstechnologie in Bonn plaatsvond, neemt

de discussie over doelen en oogmerken van genen- en voortplantingstechnologie, eugenetika en draagmoederschap niet alleen in de vrouwenbeweging een steeds grotere plaats in. Er is een stortvloed van publikaties, die zich krities met dit thema bezighouden en er vooral op wijzen, dat van vrouwen haar oereigens- te eigendom -haar vermogen om kinderen te baren- afgepakt moet worden.

*Babies moeten in de reageerbuis (op)groeien - waarvoor?

*Er wordt maar op los geëksperimenteerd op dode of levende embryo's - waarvoor?

*Vrouwen moeten aan de ene kant gehandikte kinderen baren om donor-organen te produceren; vrouwen moeten aan de andere kant gehandikte kinderen aborteren.

Zoals in andere steden in de BRD zijn er ook in het Ruhrgebied de laatste paar jaar manifestaties en acties m.b.t. dit thema geweest, om er de aandacht op te vestigen en een brede discussie aan te wakkeren. In het genen-archief Essen worden allerlei algemene, wetenschappelijke, juridische en politieke uitgaves over dit onderwerp verzameld. Wij vrouwen uit het genen-archief worden door universitaire, vakbonds- en kerkelijke instanties en ook door volksuniversiteiten en andere vormingscentra als sprekers uitgenodigd, om informatie te geven over dit thema.

Met het kongres "Frauen gegen Gentechnik und Reproduktionstechnik", voorjaar 1985, in Bonn, werd voor het eerst in de BRD een breed protest i.v.m. deze vragen openlijk geformuleerd. Op de 'oproep tot de aktiekonferentie' in Bonn kwamen toen ongeveer 2000 vrouwen af uit het binnen- en buitenland, met het duidelijke doel "konkrete vormen van verzet en aktiemogelijkheden tegen de nieuwe technologieën te ontwikkelen". In de resolutie, die op het kongres aangenomen werd, staat: "We zullen er alles aan doen om deze ontwikkeling tegen te houden en te verhinderen". De ideeën over hoe je dit kon bereiken, liepen uiteen van een eigen boycot van de technieken, via verzet tegen pogingen om vrouwen in 'waardevolle' (in de 'eerste' wereld) en 'minderwaardig' (in de 'derde wereld') vrouwen te splitsen, tot aan het eisen van een onderzoeks-stop.

Ook Rote Zora voelt zich hiervan een onderdeel en leverde een uit haar opvatting van politiek voortkomende bijdrage: Zij verklaarde zich verantwoordelijk voor een bomaanslag op het Technologiepark in Heidelberg, een instituut waar genetechnologie en biotechnologie, naast het fundamenteel onderzoek, verder ontwikkeld wordt voor commerciële toepassingen.

Het kongres in Bonn had mobiliserend effect op veel vrouwen, vooral uit de autonome vrouwenbeweging. Er ontstonden veel groepen rondom het thema. De discussies over genen- en voortplantingstechnologie ontwikkelden zich voor veel van ons tot het zwaartepunt van onze discussies en activiteiten.

We houden lezingen, organiseren informatie- en discussiebijeenkomsten, maken informatiestands. Er zijn dia-series, sketches en theaterstukken. De vrouwen van het genen-archief in Essen stellen een grote verzameling materiaal ter beschikking voor alle geïnteresseerden. Ze bieden informatie over onderzoek en toepassingsgebieden van biotechnologie, genetechnologie, reproductieve

wetenschap, en aanverwante onderwerpen en over kritiese stellingnames m.b.t. deze thema's. Ze worden steeds meer als sprekers uitgenodigd op informatie- en discussiebijeenkomsten.

Na het kongres in Bonn waren er meer landelijke bijeenkomsten en een aktieweek in oktober '85. Aanleiding: twee internationale beurzen en kongressen over biotechnologie in Hannover en Düsseldorf, die verstoord werden door vrouwenakties.

Op internationaal gebied was al in 1984 het "Feministies Internationaal Netwerk over Nieuwe Reproductieve Technologieën" (FINNRET) opgericht. De naamsverandering in 1985 tot FINRAGE (feministies internationaal netwerk voor verzet tegen genen- en voortplantingstechnologieZ) laat onze toenemende kritiese houding tegenover de nieuwe technologieën zien.

Een volgende gezamenlijke activiteit van vrouwen tegen genetechnologie was de aktieweek tegen genetiese adviescentra in het voorjaar van 1987. Motto: "Zonder teelt en orde" ("Ohne Zucht und Ordnung"). In verschillende steden waren gelijktijdig acties en manifestaties, die zich richtten tegen de bevolkingspolitieke selektie- en uitroeiingspraktijken van deze adviescentra en van de voortplantingsmedici. De gezamenlijke eis luidde: "Afschaffing van de genetiese adviescentra !" Tot deze eis kwamen we na ons verdiept te hebben in de geschiedenis van de eugenetika, afzonderlijke personen, hun loopbaan, hun publikaties en wat ze nu prakties doen in de adviescentra. In het in 1984 verschenen boek "Die Wohltätermafia" wordt voor de eerste keer de praktijk beschreven van de genetiese consultatie, van de kontinuiteit -zowel inhoudelijk als kwa personen- in de eugenetiese selektie- en uitroeiingspolitiek vanuit nationaalsocialistiese verleden. Dit boek ontstond op basis van gejatte geheime stukken uit een Hamburgs adviescentrum. Mede-uitgever van het boek is Udo Sierck, die in een Taz-artikel ook gebruik maakte van stukken, die in de zomer van 1986 door Rote Zora uit het geneties adviescentrum in Münster gestolen werden. In verband daarmee werd z'n huis prompt door het BKA doorzocht en een kopie van de dokumentatie van Rote Zora in beslag genomen. Wij vrouwen van het genen-archief zeggen duidelijk: "Naast het feit dat we deze techniek willen demystificeren en voor alle leken/innen begrijpelijk en overzichtelijk willen maken, willen we met wat we doen de maatschappelijke akseptatie van genen- en voortplantingstechnologie bemoeilijken." Wij zien het niet zitten om 'positief bruikbare toepassingsmogelijkheden' te benoemen. Ook vinden we het eisen van controle over instituten en bedrijven totaal

verkeerd. Onze afwijzing van de technologieën baseren wij op een fundamentele kritiek op de natuurwetenschappelijke manier van werken, die mens en natuur probeert te beheersen door ze te splitsen in steeds kleinere deeltjes, uiteindelijk de genen.

Met vrouwen uit Duisburg, Essen en Bochum hebben we in oktober 1987 samen een bijeenkomst georganiseerd in Essen. Het inhoudelijke zwaartepunt was de discussie rondom het begrip 'zelfbeschikking', waarvoor de Verfassungsschutz(=BVD) zich blijkbaar ook interesseerde.

Uit de gebeurtenissen van de laatste tijd trekken we daarom de volgende konklusies: Met de groots opgezette huiszoekingsacties hebben ze de konsekwente vrouwenpolitiek tegen genen- en voortplantingstechnologie op het oog, die op veel verschillende manieren een duidelijke en radikaal afwijzende houding t.o.v. de technologieën tot uitdrukking brengt. De meest recente aanvulling bij paragraaf 129a heeft betere voorwaarden geschapen voor een verscherpte kriminalisering (het 'vernietigen van technische werktuigen' is tegenwoordig ook strafbaar). Het protest tegen de nieuwe technologieën, dat met illegale middelen het onderzoek en de bestaande praktijk bemoeilijkt en verhindert, wordt op het ogenblik tot aanleiding genomen om fundamenteel de politieke organisatie van vrouwenverzet tegen genen- en voortplantingstechnologie te kriminaliseren

Er zijn veel mogelijkheden om je met ons te solidariseren, bv. manifestaties organiseren, protestbrieven schrijven aan het (Bundes- of Landes-)ministerie van gezondheid, of aan het ministerie voor onderzoek en technologie, enz. Wie meer over het genen-archief wil weten, kan zich richten tot: Gen-Archiv, Führichstrasse 15, 4300 Essen 1.

ARKSTEE

woensdag, 2 maart 788

Vanaf vandaag willen wij verdere gesprekken met de gemeente over vervanging van de woon-werkruimtes van de **Arkstee** stopzetten.

Verdere gesprekken hebben volgens ons geen zin; we kunnen de bekende feiten wel blijven herhalen tegenover iedere keer weer andere ambtenaren/ambtenaressen. Wij vinden het zonde van onze tijd om zo nog langer in dit bureaucratiese molentje mee te draaien, laat staan er in vast te lopen.

Om de gemeente duidelijk te maken wat ons woon-werkpand inhoudt, hebben wij een complete schriftelijke inventarisatie gemaakt waarna de gemeente ook de kans heeft gehad om alles met eigen ogen te bekijken. Na ons laatste gesprek, vrijdag 26 februari, hebben wij hieraan niets meer toe te voegen of te verduidelijken.

Uit de drie gesprekken die we met de gemeente hebben gehad kunnen we konkluderen, dat de **Arkstee**, als woon-werkpand, nauwelijks serieus wordt genomen. Terwijl verschillende commissies de bouwvergunning voor een luxe hotel toestemt en start klaar hebben gemaakt, de gemeente al in een eerder stadium heeft laten weten haar volle medewerking te zullen verlenen, hebben we nog geen enkele concrete toezegging over vervangende woonruimte.....

Het enige idee wat de gemeente heeft kunnen lanceren is het splitsen (!!) van wonen en werken en de werkactiviteiten onder te brengen in andere woonwerkpanden. Een triest voorbeeld hiervan was de suggestie om een stukje van de Plu-fabriek aan te kopen om daar de activiteiten van de **Arkstee** onder dak te brengen. En de daar zittende activiteiten naar het Kronenburgpark???

De gemeente heeft haar huiswerk niet goed gedaan: de woon-werkpanden notitie spreekt toch duidelijk over het realiseren en/of in stand te houden van plaatsen waar mensen met lage inkomens hun eigen woon-werkinitiatieven kunnen ontplooiën.

In het toekomstig Nijmeegs Toeristen Paradijs zal geen plaats zijn voor alternatieve woon-werkruimtes. De voorbeelden spreken voor zich:

- de **Arkstee** moet wijken voor een duur hotel
- **Anarchia** moet wijken voor een kasino
- de toekomst van de **vrouwenschool** staat op de helling.
- en de **Westland** werd ontruimd omdat hun kleurrijke gevel niet paste op het grauwe presentatiebladje van de gemeente.

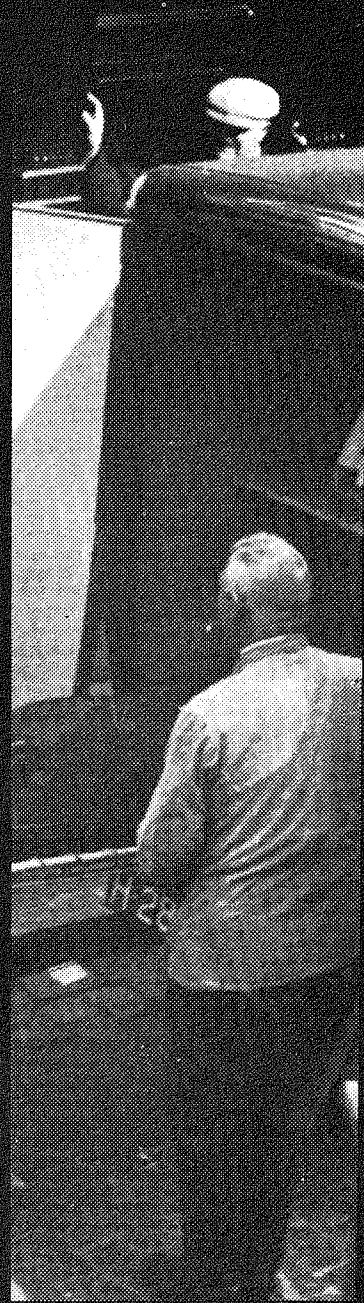
Dit alles past keurig in het anti-kraakbeleid van die gemeente om zo plaats te maken voor investeerders, van de stad een kantoren-walhalla te maken.

De gemeente wilde een lijntje, een contact met de mensen van de **Arkstee**, zo lieten zij op het eerste gesprek (19-1-'88) blijken. Wij vinden dit éénrichtingsverkeer, wij willen niet langer aan dit lijntje gehouden worden.

Wij worden niet op de hoogte gehouden, tenzij we er zelf achteraan gaan en hebben nog steeds niets concreets gehoord over vervangende woon-werkruimte...

Kortom, we hebben sterke twijfels bij de 'serieuze bedoelingen' van de gemeente. Zolang er geen concrete toezeggingen worden gedaan zien wij geen nut in verdere gesprekken.

de bewonersters /
gebruikersters
van de **Arkstee**

DEMO 26 FEBRUARI

ROTZOOI IN HILVERSUM??

Op 25 februari heeft Asscher uitspraak gedaan in het proces rond Havenstraat 71. Asscher heeft het weer voor elkaar gekregen om iets kapot te maken. Als we 3 maanden f1000,- betalen worden we over 3 maanden ontruimd, anders (dus als we niet dokken) vanaf 8 maart!!! Asscher stelde dat we daardoor 3 maanden de tijd krijgen om met een woningbouwvereniging te onderhandelen over aankoop. Belachelijk natuurlijk, 3 maanden is veel te kort en dat weet Asscher ook. Over het doorgeven van onze namen heeft hij geen uitspraak gedaan (zie de vorige Zwarte). Asscher stelde dat de mensen die op naam gedagvaard waren ook tot het kollektief behoorden dat anoniem gedagvaard was. En aangezien hij maar één keer vonnis kon wijzen, deed hij alleen uitspraak over de anonieme dagvaarding en hoefde zo dus niks te zeggen over de onrechtmatig verkregen namen.

WAT WIJ WILLEN

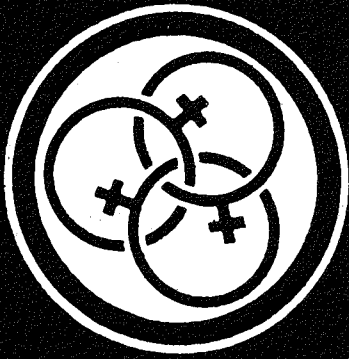
De afgelopen 3 maanden hebben de bewonersters hard gewerkt aan het maken van een bouwplan voor Havenstraat 71. Er kunnen 10 wooneenheden in gebouwd worden en een werkruimte. Alles is inmiddels het planstadium voorbij en de eerste tekenen van bouwactiviteiten zijn dan ook al te signaleren. Financieel is het allemaal ook haalbaar, zij het dat eigenaar Van Den Berg een waanzinnig bedrag voor het pand vraagt. Hij heeft het pand gekocht voor f374.000,- en wil er nu f525.000,- voor hebben. Dat bedrag kan-ie wel schudden natuurlijk. Hij wil het pand verkopen als bedrijfspand, omdat-ie verwacht dat-ie daar meer poen mee verdient. In het ontwerp leefmilieuverordening van de gemeente wordt het gebied echter als woongebied aangemerkt, en er vallen daarom veel bedrijven af. De gemeente zal zwaardere bedrijven namelijk sowieso weren uit dit gebied.

Op 26 februari was er een demo van ongeveer 50 mensen door Hilversum tegen het doorgeven van namen van krakersters door burgemeester Van Der (S)luis aan eigenaren. De demo was ook gericht tegen de arrestaties van 1 februari tijdens de axie bij het huis van Fentener van Vlissingen (Baga Moyo, SHV). Ondanks de teleurstellende opkomst was er een te gekke sfeer, er werden vele leuzen geschreeuwd en het 'Havenstraat ontruimen, nooit!' schalde dan ook door de straten. Maar het is natuurlijk ontzettend shit dat er steeds minder mensen op dit soort demo's afkomen.

Maar we geven nog niet op, er zijn strafklachten tegen Van Der (S)luis ingediend en op 3 maart volgt er een mars tegen ontruimingen vanaf het paleis van justitie in Amsterdam (waar rechts gesproken wordt) naar Havenstraat 71 in Hilversum (30 km).

In de volgende Zwarte misschien meer hierover.

DE ZWARTE 7

STICHTING "BLIJF VAN M'N LIJF" DELFT

Postbus 3267 2601 DG Delft Telefoon 015-124501

Giro 4486876

STICHTING "STEUNFONDS BLIJF VAN M'N LIJF"

Giro 4926371

BLIJF VAN M'N LIJF DELFT GAAT SLUITEN

De stichting Blijf van m'n Lijf Delft gaat haar vluchthuis voor mishandelde vrouwen sluiten. Per 1 juni 1988 wordt de stichting opgeheven.

Blijf van m'n Lijf Delft wil dat de overheid nu daadwerkelijk de verantwoordelijkheid neemt voor de aanpak van de oorzaken en de opvang van de slachtoffers van vrouwenmishandeling.

Immers vrouwenonderdrukking en vrouwenmishandeling is een maatschappelijk probleem, waarvoor de oplossing gevonden moet worden in het voeren van een structureel overheidsbeleid. De stichting Blijf van m'n Lijf Delft heeft zich bij haar oprichting, nu bijna 9 jaar geleden, het doel gesteld: vrouwenmishandeling moet ophouden. Dit doel probeerde zij te bereiken door te strijden tegen de oorzaken van seksueel geweld. Door middel van publiciteit, voorlichting, acties en onderzoek heeft zij deze strijd gevoerd.

Daarnaast heeft zij een vluchthuis geopend voor mishandelde en met mishandeling bedreigde vrouwen en hun kinderen. Dit bleek noodzakelijk, omdat mishandelde vrouwen nauwelijks serieus werden genomen door de bestaande hulpverlening.

Langzamerhand merken wij dat de bekendheid die de stichting Blijf van m'n Lijf geniet, alleen betrekking heeft op het functioneren als hulpverlenende instantie. Ook de kennis en deskundigheid, die bij Blijf van m'n Lijf over vrouwenmishandeling bestaat, wordt uitsluitend op het gebied van vrouwenopvang gewaardeerd. Naar haar visie op de oorzaken van vrouwenmishandeling en de bestrijding daarvan, wordt nauwelijks geluisterd. Bovendien zijn de aanbevelingen en richtlijnen, die door de jaren heen geformuleerd zijn met betrekking tot bestrijding van seksueel geweld, nauwelijks terug te vinden in het overheidsbeleid.

Het feit dat steeds meer vrouwen op zoek gaan naar een betaalde baan heeft tot gevolg dat er steeds minder vrouwen als vrijwilligster bij Blijf van m'n Lijf willen werken. Er is een medewerksterstekort ontstaan, waardoor het werk bij de stichting Blijf van m'n Lijf Delft beperkt is tot het openhouden van het vluchthuis. Hierdoor is van de oorspronkelijke opzet, om als actiegroep te strijden tegen de oorzaken van vrouwenonderdrukking en vrouwenmishandeling, bijna niets meer overgebleven.

Wij zijn tot de konklusie gekomen dat, gezien deze ontwikkelingen, het bestaan van de stichting Blijf van m'n Lijf de overheid de mogelijkheid biedt zich aan haar verantwoordelijkheid te onttrekken. Een verantwoordelijkheid die de overheid heeft ten aanzien van het bestrijden van die ideologieën en structuren die de basis vormen voor vrouwenmishandeling en vrouwenonderdrukking en het opvangen van de slachtoffers hiervan.

Blijf van m'n Lijf Delft vindt dat zij gebruikt wordt als "oplossing", zonder dat er sprake is van een gericht beleid vanuit de landelijke overheid.

De stichting Blijf van m'n Lijf Delft weigert hier nog langer aan mee te werken. Zij wil niet als een goedkope "oplossing" worden gezien en sluit daarom haar deur.

Delft, 24 februari 1988

stichting Blijf van m'n Lijf Delft

EEN STUKJE GESCHIEDENIS VAN BLIJF VAN M'N LIJF DELFT

- 1971 : In Chiswick, Engeland, organiseert Erin Pizzey het eerste opvanghuis voor mishandelde vrouwen.
- 1974 : Amsterdam. Een groep vrouwen besluit een huis op te richten voor mishandelde vrouwen en hun kinderen, naar het voorbeeld van Chiswick. Het huis loopt al snel vol.
- 1979 : Vanuit de gezondheidszorggroep van de PSP-Delft wordt signaleerd dat er geen specifieke opvang voor mishandelde en met mishandeling bedreigde vrouwen in Delft is. In april van dit jaar neemt een groep vrouwen het initiatief om ook in Delft een Blijf van m'n Lijf huis op te zetten. Dit initiatief groeide uit tot het ontstaan van de werkgroep Blijf van m'n Lijf in oprichting op 23 mei 1979. Deze werkgroep wordt op 13 september de officiële Stichting Blijf van m'n Lijf Delft. In de statuten van de stichting staat dat deze zich ten doel stelt :

1. Het bieden van gelegenheid aan mishandelde en met mishandeling bedreigde vrouwen en hun kinderen om veiligheid, rust en relevante informatie te vinden, die hen in staat stellen om hun positie te bepalen en hun eigen oplossingen te realiseren voor de problemen waarvoor zij zich gesteld zien.
2. Onderzoek doen naar en onder de aandacht brengen van het publiek van het voorkomen van vrouwenmishandeling en van alle feiten en structuren die vrouwenmishandeling veroorzaken en / of in stand houden.

Met 'publiek' wordt hier bedoeld zowel het algemene publiek als specifieke categorieën daaruit, zoals de wetgevende macht, het justitieel apparaat, de mediese sektor of de hulpverleners.

De stichting werkt op dat moment met 18 vrijwillige medewerkers.

- 1980 : De meeste tijd gaat zitten in het zoeken naar een geschikt pand. De gemeente heeft toegezegd haar medewerking te verlenen. Wanneer blijkt dat dit te lang gaat duren kraken de vrouwen in eerste instantie een pand.

In juli krijgt de stichting van de gemeente Delft een pand toe-

gewezen. Vanaf de openstelling loopt het direkt vol.

- 1981 : Het meeste werk gaat zitten in het "pandgebeuren". Het huis wordt te klein en er moet worden uitgeweken naar een groter pand omdat het aantal vrouwen dat bij Blijf van m'n Lijf aanklopt steeds groter wordt.
Een tweede knelpunt vormt het feit dat de bewoonsters van Blijf veel te lang op een eigen huis moeten wachten. Er vinden tal van onderhandelingen plaats met bureau Huisvesting van de gemeente Delft om vrouwen sneller aan eigen woonruimte te helpen.
Er wordt gestreden om ervoor te zorgen dat vrouwen in een Blijf-huis een urgentie krijgen en dat de eis van 'economische binding' voor deze vrouwen komt te vervallen.
Het is het jaar van de "woonperikelen".
- 1982 : Blijf-Delft krijgt wat meer tijd voor de aktiekant in de vorm van voorlichtingen aan instanties. Het vóórkomen van vrouwenmishandeling wordt onder de aandacht van het publiek gebracht via ingezonden stukken in de krant.
- 1983 : Deze jaren staan in het teken van de gezondheidszorg.
- +1984 Gedurende enkele maanden heeft Blijf Delft het thema "vrouwenmishandeling en de gezondheidszorg" centraal gesteld in haar activiteiten. Het doel van het thema was de gezondheidszorg er van te doordringen dat vrouwenmishandeling bestaat en veelvuldig voorkomt, hetgeen betekent dat werk(st)ers binnen de gezondheidszorg het tegen moeten komen. Er zou bereikt moeten worden dat de gezondheidszorg zelf verdere initiatieven zou gaan ontwikkelen om het probleem vrouwenmishandeling aan te pakken. Getracht werd dit doel te bereiken door:
 - het geven van voorlichting
 - aanwezig te zijn op het huisartsenkongres
 - het organiseren van een forumdiskussieBlijf van m'n Lijf Delft heeft hierover een boekje gemaakt "VROUWENMISHANDELING, een miskend probleem in de mediese hulpverlening"
Verder is er dit jaar heel veel voorlichting gegeven in Delft en omgeving.
In 1984 verandert de stichting haar doelstelling.
De stichting Blijf van m'n Lijf Delft stelt zich ten doel :
VROUWENMISHANDELING/VROUWENONDERDRUKKING MOET OPHOUDEN !
 - Zolang vrouwenmishandeling nog bestaat zijn we genooddzaak opvang te bieden aan mishandelde en met mishandeling bedreigde vrouwen en hun kinderen.
 - D.m.v. publiciteit, voorlichting, akties en onderzoek strijden tegen dié ideologieën en structuren die de basis vormen van vrouwenmishandeling en vrouwenonderdrukking en die dit in stand houden.
- 1985 : Met goede zin werd er gestart met een nieuw thema

"Politie/Justitie". Dit omdat de politie altijd een grote doorverwijzer is. Op zich is dat uitstekend, maar de politie lijkt zich wat al te gemakkelijk neer te leggen bij het feit dat vrouwen worden mishandeld en moeten vluchten. Daarnaast wordt uit verhalen van mishandelde vrouwen gekonkludeerd dat de politie hen vaak niet serieus neemt. Veel gehoorde klachten zijn:

- het niet aanemen van aangiftes
- het niet optreden tegen de dader
- het weigeren van hulp
- het niet geven van informatie

En als het een vrouw wel lukt om aangifte te doen, komt het vaak voor dat de zaak geseponneerd wordt door justitie.

Reden genoeg om daar wat aan te doen. En wederom wordt er gestart met het geven van voorlichting.

Helaas, het thema moet worden onderbroken vanwege de decentralisatieplannen van het ministerie van WVC. Wanneer deze plannen doorgaan worden de stichtingen Blijf van m'n Lijf overgeleverd aan provinciale en gemeentelijke willekeur wat betreft de financiering.

Ook vinden vele Blijf van m'n Lijf-huizen dat de overheid daarmee haar verantwoordelijkheid t.a.v. vrouwenmishandeling in beleidsmatig opzicht afschuift. Uiteindelijk zijn deze plannen t.a.v. de Blijf-huizen niet doorgegaan met uitzondering van Blijf-Amsterdam en Blijf-Utrecht.

Al met al een tumultueus jaar.

- 1986 : Langzamerhand merkt Blijf Delft dat de bekendheid die de stichting geniet, alleen betrekking heeft op het functioneren als hulpverlenende instantie. Ook de kennis en deskundigheid, die bij Blijf over vrouwenmishandeling bestaat, wordt uitsluitend op het gebied van vrouwenopvang gewaardeerd. Naar haar visie op de oorzaken van vrouwenmishandeling en de bestrijding daarvan, wordt nauwelijks geluisterd. Bovendien zijn de aanbevelingen en richtlijnen, die door de jaren heen geformuleerd zijn met betrekking tot bestrijding van seksueel geweld, nauwelijks terug te vinden in het overheidsbeleid. Het feit dat vrouwen steeds meer op zoek gaan naar een betaalde baan heeft tot gevolg dat steeds minder vrouwen als vrijwilligster bij Blijf van m'n Lijf willen werken. Er ontstaat langzamerhand een medewerksterstekort, waardoor het werk bij de stichting beperkt is tot het openhouden van het vluchthuis. Van de oorspronkelijke opzet als aktiegroep is weinig overgebleven.
- 1988 : Door de eerder vermelde ontwikkelingen komt Blijf Delft tot de konklusie dat de overheid zich aan haar verantwoordelijkheid onttrekt. De stichting vindt dat zij gebruikt wordt als oplossing voor het probleem vrouwenmishandeling. Zij wil hier niet aan meewerken en de stichting besluit zich per 1 juni 1988 op te heffen.

VRIJHEID VOOR

OP 29/2 en 1/3 ontmoetten in het CCH (congres centrum Hamburg) de ministers van buitenlandse zaken van de 12 EG staten en bijna alle ministers van buitenlandse zaken van Latijnsamerika elkaar, voor de zgn. „4e San José-Conferentie". In het middelpunt staan de 5 ministers van buitenlandse zaken van Middenamerika, ook Nicaragua. Verder worden de ministers van buitenlandse zaken van de Cotadora-groep en die van de Contadora-ondersteuningsgroep (de zgn. democratische staten, Argentinië, Brazilië, Peru, en Uruguay) verwacht. Doel van de conferentie, die jaarlijks gehouden wordt, en ontstaan is op initiatief van Genscher (min. van buitenlandse zaken van de BRD), is: besprekingen voeren over een economisch en politiek "vredesplan", om de Revolutie in Middenamerika terug te dringen dan wel tegen te houden.

De initiatieven vinden plaats in een situatie waar Reagan's variant, hoofdzakelijk militaire opstandsbestrijding in Central-Amerika, dreigt te mislukken. In dit kader moet men de versterkte EG-betrokkenheid zien. Haar politiek is dan ook niet in tegenspraak met het VS-imperialisme, maar een aanvulling op het vlak van "Zuckerbrot und Peitsche". Het Initiatief van de EG in Middenamerika is onderdeel van de wereldwijde buitenland politieke offensieven van de EG, waarin zij zich als gemeenschappelijk blok presenteren. We gaan ons verzet tegen deze politiek op straat brengen en we willen onze solidariteit met het bevrijde volk van Nicaragua, de strijdende volken van Guatemala, Honduras en El Salvador duidelijk maken.

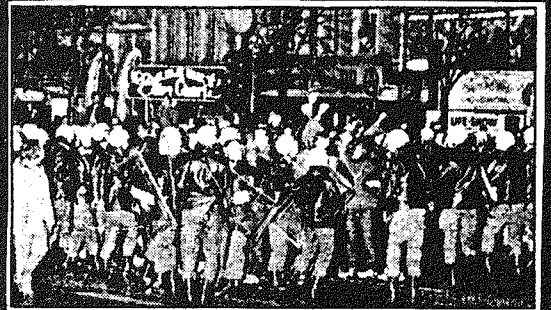
Het regime in El Salvador was allang gevallen als de VS niet een massale interventie had gepleegd. In Guatemala is de bevrijdingsbeweging opnieuw geformeerd (UNRG), en in Honduras begint de massa, de aanwezigheid van de VS, die van het land een militaire basis heeft gemaakt, steeds sterker af te wijzen.

Als het het imperialisme niet lukt de 'vrijheid' in het land te herstellen, heeft dat onafzienbare gevolgen voor het hele continent. Daarom is aan de indamming dan wel verandering van de Revolutie in Centraalamerika, een strategie van interesse gelegen voor de VS en de EG. De interventie van de VS in Middenamerika kent verschillende fasen: Na de overwinning van de Revolutie in Cuba, in 1959, werd onder Kennedy, een "gemeenschappelijke" Middenamerika Markt gecreëerd. Met doelbewust gekozen economische programma's moesten de ergste gevolgen voor de sociale situatie in het armste deel van het Amerikaanse continent opgeheven worden, om zo de grond voor een revolutionaire ontwikkeling weg te nemen.

Het mislukken van deze politiek, wat tot uitdrukking komt door de Revolutie in Nicaragua en de, kort voor de overwinning staande, Revolutie in El Salvador, zorgden ervoor dat de strategen van het Pentagon, nu onder Reagan, tot een ander concept van opstandsbestrijding, overgingen. Deze is bekend onder de naam 'low intensity warfare', d.i. een verbinding van de militaire, economische en politieke oorlogsvoering. Nicaragua werd geconfronteerd met een economische blokkade en met de contra-oorlog.

In El Salvador, Guatemala en Honduras werden de dictaturen door formele

De oorlog werd geïntensiveerd. Dit concept wordt echter met mislukken bedreigd door het groeiend verzet van de Latijnsamerikaanse volkeren. 'Anti-Amerikanisme', een wereldwijd groeiende isolatie van de VS-politiek en daarmee samenhangend imago verlies van de Nato zullen de gevolgen zijn.

Hier begint de politiek van de EG. Zij staat voor een politieke oplossing van het Centraalamerika conflict. En eist uitvoering van het Contadora initiatief en van het Arias-plan. De meeste bepalingen hebben betrekking op demilitarisering, dialoog, en de mensenrechten, die eenzijdig tegen Nicaragua gebruikt worden. Andere elementen van deze politiek zijn, m.b.v. 'economische hulp' en kredietgeving door internationale organisatie's als het IMF en de Wereldbank, de huidige opstandsbestrijdingsdemocratiën te ondersteunen en door de wederopbouw van verzwakte economie naar westers voorbeeld, hun in de wereldmarkt te integreren. De politieke opbouw van de landen (zgn. 'nation building'), wat inhoudt de oprichting van politieke partijen, staatsvakbonden, staatsmedia en een modern politieapparaat, moet de basisbewegingen in het systeem integreren, en afsplitsen van de bevrijdingsbewegingen. Uiteindelijk zal het idee van de gemeenschappelijke 'midden-Amerika Markt' weer ontwikkeld worden; dit houdt in ondersteuning van een economisch en politieke fusie naar voorbeeld van de EG.

Deze politiek staat niet in tegenspraak met de politiek van de VS. Zij gaat van dezelfde belangen uit, indamming en bestrijding van de Revolutie. 'Pacificatie en herintegratie' in de kapitalistische wereldmarkt.

De behandeling van Nicaragua is anders. De VS wil een politieke isolatie, een economische boycot, en een militaire bestrijding van de Sandinisten. De EG hoopt echter meer invloed op Nicaragua te krijgen door hun ook op te nemen in het pacificatieplan. Net zoals in Portugal zal de Revolutie in sociaal-democratisch vaarwater moeten geraken om zodoende een Cubanisering van Nicaragua te voorkomen. De aanwezigheid van Nicaragua hier in Hamburg is geen zwaktebod van de Sandinisten ten opzichte van de imperialistische politiek. Nicaragua wil de mogelijkheid gebruiken om haar politiek duidelijk te maken. Als de Sandinisten geld eisen van de EG, dienen zij

Auf einem Hinterhof: Demonstranten liegen bäuchlings auf dem Pflaster, die Hände auf dem Rücken gefesselt. Polizisten stehen Wache

Reeperbahn: Nähe Davidwache hatte die Polizei rund 100 Demonstranten eingekesselt. Oben: „Demo-Sanitäter“ behandeln eine verletzte Frau

WAT WIL DE EG ?

Buiten, het Nabije- en Midden Oosten is Centraal Amerika, een van de belangrijkste crisisgebieden ter wereld: in 1979 vond de overwinning plaats van het FSLN in Nicaragua, in de zgn. 'achtertuin van de VS'. In El Salvador vecht de FMLN, de sterkste bevrijdingsbeweging die tot nu toe in Latijnsamerika bestaat.

democratiën vervangen, het militaire apparaat van deze landen werd herstructureerd, ze werden geschoold in de modernste methoden van oorlogsvoering en met miljoenen dollars ondersteund.

CENTRAAL-AMERIKA

geen verzoekschrift in. Dit geld is van hun: het is het geld dat van hun gestolen is door de VS en de EG. Gestolen door de contra-oorlog, de economische blokkade, korting danwel opschorting van de 'ontwikkelings-...'

politiek binnen de NAVO als een zelfstandige, gelijkgestelde partner to. de VS op te stellen. Het belangrijkste uitgangspunt daarvoor is de alles omvattende vorming van de EG als gemeenschappelijk blok op alle terreinen: economisch, militair, binnelands en buitelandse politiek.

Daar voor is de laatste jaren veel moeite gedaan. Een voorbeeld is het concept van opstandsbestrijding in Westeuropa (Terrorisme debatten) en haar europawijde invoering van een internationaal identiek vervolgingsbeleid, 'veiligheidsbeleid, 'Hochsicherheitstrakte'..... Dit model en de hierbij opgedane ervaringen moeten over de hele wereld geexporteerd worden:

- In El Salvador worden politieke gevangenen over verschillende gevangenissen verspreid. Zo wordt getracht de door de gevangenen bevochten collectiviteit neer te slaan: het uitgangspunt voor behoud van de politieke identiteit en verder deelname aan de strijd, in de bak. Deze politiek is een aanvulling en een perfectionering van de bestaande repressie systemen, zoals vervolging, folter en vermoording door doods- eskaders en militairen.

- In Guatemala wordt de smeris opgeleid met Westduitse know how en techniek.

- In Columbia zal § 129a inhoudelijk worden overgenomen. Dit zijn een paar voorbeelden.

Wij gaan ons protest en verzet tegen een Europese ondersteuning van het VS-marionetten regime in Middenamerika, op straat duidelijk maken. Nicaragua zal weten dat wij solidair zijn met hun en hun rechtvaardige eisen voor geld zonder voorwaarden. Wij veroordelen de contra-oorlog van de VS, die het land laat doodbloeden en de revolutie wil stoppen. De revolutionairen zullen weten dat wij met hun strijd solidair zijn. Wij veroordelen het systeem van liquidatie en vervolging van het verzet van de Middenamerikaanse bevolking dmv. folter en doods- eskaders.

Wij zijn zowel hier als daar solidair met de strijd van de revolutionaire gevangenen, voor vrijlating, menswaardige gevangenisconditie's en samenplaatsing in grotere collectieven.

Deze eisen en onze solidariteit willen met een strijdbare en gesloten demo uitdrukken. Daartegenover staan de massieve pogingen van het staatsapparaat, onze mogelijkheden te beperken en ons te splitsen. Zo hebben we in het bijzonder de laatste tijd de ervaring dat demo's, aktie's en poli-

tieke samenhangen die de politiek van het B.R.D. west Europees imperialisme direkt aangaan, zij het naar buiten (solidariteit met de strijd van het Palestijnse volk, demo op 16.01.88) zij het naar binnen (strijd tegen gen-technologie en ook die met deze strijd samenhangende verscherping van de repressie: demo voor Ulla en Ingrid op 18.01.88) verscherpt zijn en onder het mom van vermommingsverbod aangevallen werden. Dit gebeurt nu in Hamburg nog op 't vlak van bestaande wetten, waarbij we weten dat verscherpingen in voorbereiding en planning zijn. Op deze manier wordt geprobeerd ons de concrete voorwaarden en inhoud van onze strijd voor te schrijven, ons te splitsen en daarmee de mogelijkheden te ontnemen, onze wensen en praktiese solidariteit gemeenschappelijk uit te drukken en door te zetten. Bij deze aanvallen hoort ook een versterkte bespionering en observatie, in het bijzonder op demo's, met het doel, inzicht in individuen, maar ook in structuren, en samenhangen te krijgen. Het gevolg zal zijn: kriminalisering, splitsing en daarboven op neerslaan. We zien een samenhang tussen de pogingen van het repressieapparaat onze samenhangen neer te slaan en de poging van de E.G., haar repressie- en veiligheidsapparaat naar centraal amerika te exporteren. Solidariteit met de bevolking van centraal amerika betekent voor ons ook, tegen de geplande massieve opbouw van het repressieapparaat ons te verzetten. Ook bij deze demo valt te verwachten, dat de Hamburgse smeris probeert de demo door afsluiting, voorcontroles en "spalier" in militante en vreedzame te splitsen.

Wij zullen ons daar samen en solidair tegen verzetten.

NO PASARAN- PASAREMOS !

De demo eiste:

- geen financiële en politieke ondersteuning van de EEG voor de regimes in El Salvador, Guatemala en Honduras!
- stop de contra-hulp van de V.S.
- geld voor Nicaragua zonder eisen
- solidariteit met de strijd van de volken in centraal-amerika voor gefundeerde politieke, economische en sociale veranderingen
- ondersteuning van de bevrijdingsbewegingen in El Salvador, Guatemala en Honduras.

Verloop van de demo:

20 zwaar-middel- en lichtgewonden (5 mannen/15 vrouwen), waaronder zware hersenschuddingen, beenbreuken etc.

54 arrestaties, 5 I.D. behandelingen
3 uur durende straatgevechten, barrikades en meerdere brandaanslagen.

3800 smerissen waaronder Bundes Grenz Schutz, Mobiles Einsatz Kommando en Sonder Einsatz Kommando's.

FRONTLINE INFO

DE ZWARTE 11

VAN

Voorwoorden

We willen schrijven over wat wij van "de beweging" vinden, wat er aan mankeert en hoe het wel zou kunnen. Daarmee zetten we onze gedachten over "strijd en bevrijding" op papier. Een strijdende beweging met als doel bevrijding op alle fronten, daar zouden we ons in thuis moeten voelen. Dat is echter niet het geval, om de sim-

pele reden dat de werkelijkheid anders is. Waar het eigenlijk om zou moeten gaan, dat prettige gevoel waar we eigenlijk iedere ochtend mee op zouden moeten staan, dat kunnen we nauwelijks in de

beweging terugvinden. Onze ideeën, de doelen die we nastreven, de konkrete resultaten die we willen boeken, daar komen we wat de beweging betreft (nog) geen stap verder mee. Wij vinden dat de beweging zoals die zich de laatste jaren manifesteerd, zich kenmerkt in termen als: verdeeldheid, vrijblijvendheid, perspectiefloos, inhoudsloos etc. Als we doorgaan zonder om te kijken wordt de beweging (naar binnen en naar buiten toe) van iets motiverends tot iets ontmoedigends. We zijn geen boze schoolmeesters die wel even komen vertellen hoe het wel en niet moet, we zijn zelf ook deel van het probleem. Waar het om gaat is dat we met zo veel mogelijk mensen, hier en nu, willen beleven waar we voor vechten.

Malaise

Er is veel gebeurd en er is veel veranderd. Gekraakt wordt er nog steeds, blaadjes worden geschreven en gedrukt, er wordt bezet, gedemoot en vernield, er wordt gezopen in de kraakkafees en gebenefiet in de woon/werkpanden. Toch is het inspirerende en het optimisme van vroeger grotendeels verdwenen. De beweging staat stil, de malaise is voelbaar. Veel acties beginnen op verplichte nummers te lijken. Er haken meer

mensen af dan er nieuwe bijkomen. Vertrouwde gezichten van vroeger zie je nauwelijks meer of zijn vreemden voor je geworden en van sommige steden krijg je het idee

dat ze helemaal leeglopen.

De oorzaak van de malaise ligt vnl. aan het feit dat de beweging bepaalde verwachtingen nu eenmaal niet heeft kunnen waarmaken. Konkrete resultaten zijn nauwelijks

aan te wijzen en uit niets blijkt dat onze stenen bijgedragen hebben tot wezenlijke veranderingen. De motivatie en het plezier waarmee we soms succesvol panden verdedigden, waarmee we massaal kerncentrales gingen sluiten en waarmee we vele anderen in beweging brachten, heeft plaats gemaakt voor cynisme en verbittering. Verbittering omdat de leegstandswet er door is, de kerncen-

PROTEST NAAR VERZET...

trales nog op volle toeren draaien, de repressie toeneemt, de samenleving naar rechts opschuift etc. Waar doe je het allemaal voor?

Tegen deze achtergrond is er dan ook helemaal geen sprake van een "afhakersters-probleem". Het probleem is dat de beweging als geheel geen antwoord heeft op veranderende politieke omstandigheden. "Gewoon méér kraken!" als antwoord op de leegstandswet is wat dat betreft tekenend. Je kan niet buiten beschouwing laten dat de druk toeneemt; meer stress - minder motivatie. Het perspectief raakt zoek en is uiteindelijk in de verste verte niet meer te vinden. Hier komt nog bij dat kraken/woningnood nog iets is wat binnen je bereik ligt. Je gaat een huis binnen, je last 't dicht en je zal wel zien wat er gebeurt. Op een hoop gebieden, bijv. de milieuverniëting, ligt dat al heel anders, veel meer omvattender, ongrijpbaar. Het gaat er niet om dat steeds minder mensen nog iets willen doen, het gaat er om dat mensen hun energie niet in defensieve, perspectiefloze zaken willen steken.

Oorlog is vrede

De malaise is niet alleen te verklaren vanuit de toenemende repressie en het uitblijven van concrete resultaten. Het heeft ook te maken met de wijze waarop en met welk doel bewegingen ontstaan. Bewegingen ontstaan spontaan vanuit directe persoonlijke belangen en behoeften. Het gezamenlijke bestaat vnl. uit diezelfde belangen en behoeften, daarom is er sprake van deel- of belangenstrijd. Een zekere mate van overeenstemming in politieke gedachte is er niet of nauwelijks en is zeker niet vanzelfsprekend. De posities die mensen innemen en de verwachtingen die leven lopen totaal uiteen. De verschillen zijn groot: verschil in keuze, verschil in handelen. Verschillen die zich laten voelen in tijden van verval en verwarring. Iedere beweging kenmerkt zich door opbloei en verval. Het lukt de HEERSchappij iedere keer weer om greep op iedere afzonderlijke beweging te krijgen om deze uiteindelijk de strot om te draaien. Daarbij dankbaar gebruik makend van de tegenstellingen die binnen de beweging leven. Aan de ene kant door die op de spits te drijven d.m.v. "repressief tolerante" tegemoetkomingen aan de eisen (legalisatie, uitstel van het kernenergie en -rakettenprogramma). Aan de andere kant d.m.v. "intolerante repressie". Zo is de overheid tegelijkertijd mede- en tegenstander. Zo kwetsbaar is ook de gezamenlijkheid binnen de beweging. Tegenstanders worden medestanders, wat de één onder vrede verstaat wordt door de ander als een staat van oorlog be-

grepen, nederlagen worden overwinningen, socialisme is tegelijkertijd PvdA en IRA (prof. dr. Bandolero, Zwarte 92) etc.

Er is geen sprake van een "gezamenlijk streven naar..." Onze verbondenheid is tijdsgebonden en wordt bepaald door datgene wat direkt op ons afkomt, door direkte persoonlijke belangen die we op een zeker ogenblik, om uiteenlopende redenen, met elkaar gemeen hebben. Tegen zijn we allemaal maar dat is niet hetzelfde als samen ergens vóór zijn.

Voor en tegen is niet hetzelfde

Het feit dat onze gezamenlijkheid niet bepaald wordt door een doel dat we nastreven zien wij als belangrijkste oorzaak voor de vrijblijvendheid. De beweging is een allegaartje van uiteenlopende belangen en verwachtingen. Wat dus inhoudt dat we naar "buiten" toe geen vuist kunnen maken en dat die vuist ons "binnen" des te harder treft. Wat we willen zeggen is dat de strijd die we willen voeren zich ook in onze hoofden harten moet afspelen. Verzet met als doel "bevrijding op alle fronten" betekent voor ons dat het doel op zich bepaald op wat voor manier je je verzet, welke middelen je kiest. Het bepaald tevens de risico's die je bereid bent te lopen, je gedrag, je omgang t.o.v. de mensen om je heen. Strijd om bevrijding houdt voor ons in: strijd vanuit de overtuiging dat deze wereld niets te bieden heeft en bezig is naar de klote te gaan. Vanuit het besef dat geweld, onmenselijkheid/verontmenselijking, volkerenmoord en uitbuiting wezenlijke bestanddelen zijn van het systeem. Vanuit het besef dat honger, armoede etc. geen incidenten zijn, dat het geen natuurrampen zijn maar dat het handen en hoofden zijn die dit veroorzaken. "Veroorzakers" die je bij wijze van spreken om de hoek tegen het lijf kunt lopen. Onze wereld is die van morgen. Alles wat we hebben, kunnen, al onze vaardigheden en energie willen we steken in de weg die daar naar toe leidt. Vanuit een radikale ontkenning van het bestaande.

Wij menen dat de beweging zich vanuit bovenstaande zou moeten organiseren en ontwikkelen. Één blik op de beweging bevestigd deze mening. Het ontbreken van een gezamenlijk perspectief, van zelfkritiek en duidelijkheid heeft mede tot gevolg dat er binnen de beweging gewoontes, gedrag en levenswijzen vallen te bespeuren die meer in de samenleving thuishoren die we niet aksepteren dan in de samenleving die we wel willen.

"Om tegen de vijand te kunnen vechten, moeten we tegen onszelf vechten. Beide is één en hetzelfde."

Onderdrukking gaat verder dan gummiknuppels, gaat verder dan kommanderende, controlerende ouders, leraren, maatschappelijk werkers, kaartjesknippers e.a. Onderdrukking vindt plaats op tal van andere fronten, ingrijpender, zelfs als zodanig onherkenbaar: mannen onderdrukken vrouwen, witten onderdrukken zwarten, hetero's onderdrukken homo's. De HEERSchappij handhaaft zich niet alleen d.m.v. botte repressie maar meer nog d.m.v. door de strot gedouwde akseptatie. Opvoeding, school en media moeten er voor zorgen dat we de wereld door de bril van de HEERSchappij gaan zien. Een levenslange hersenspoeling die gevoelens onderdrukt en vervangd door gevoelens die "van meer nut zijn". Vanaf je geboorte wordt je klaargestoomd om de maatschappij te aksepteren zoals die is. Zoals 't is zo zal 't blijven! Na gedane arbeid en diepvriesdiner laat je de kabel-TV over je heen komen. Zelf denken, zien of voelen hoeft niet meer. De toestand in de wereld is de toestand van mr. GBJ Hilberman en de hitparade zingt je toe wat ware liefde is.

Het feit dat we "bewegen", vechten tegen het "slechte", brengt niet vanzelf met zich mee dat wij "goed" zijn...Strijd om bevrijding houdt in dat we radikaal moeten breken met normen, waarden en gedragsregels die ons door het systeem opgedrongen worden. En het is helaas niet zo dat wij als beweging daar al mee hebben afgerekend. Integendeel. Ook binnen de beweging is er sprake van prestatiedwang, seksisme, bonzen-dom. Er is sprake van a-sociaal gedrag, van leiders en voetvolk, van helden en lafaards. Een beweging die dat wat ze van de "buitenwereld" niet aksepteerde "binnen" net zo makkelijk wel blijkt te kunnen aksepteren is een schijnbeweging. Het staat wel ter discussie, er is wel kritiek, alleen vindt die geen weerklank zolang we er niet van doordrongen raken dat we dat wat we willen in de eerste plaats bij onszelf moeten bevechten. Dat betekent dat de kreet "het persoonlijke is politiek en andersom" geen holle kreet mag blijven en daadwerkelijk in praktijk moet worden gebracht.

"Subjekt zijn/worden in de strijd betekent niet dat je puur van jezelf uitgaat, je eigen situatie centraal stelt, maar dat je je eigen leven onderdeel maakt van de strijd."

We verbazen ons over het feit dat er bij het zien van TV-beelden over hetgeen zich in de "3e wereld" of waar dan ook afspeelt geen spontane volkswoede ontbrandt, maar tegelijkertijd beseffen

we nauwelijks dat ook in onze hoofden nog vele deurtjes openstaan waardoor een stap terug in diezelfde shit-maatschappij nog steeds tot de mogelijkheden behoort. Een maatschappij die in feite "rugdekking" en "zekerheden" biedt waarop je terug kan vallen. Want zelfs voor hen die 't niet zonder meer pikken biedt deze maatschappij zo zijn uitwegen en alternatieven: "alternatieve" baantjes, uitkeringen, dope, "vrijwillig" werk, "inspraak", "gesubsidieerd verzet"...

Als we niet radikaal met dit systeem breken kunnen we ook nooit werkelijk voor de strijd kiezen. Omdat dit systeem simpelweg niets met bevrijding, het opheffen van armoede, uitbuiting en ongelijkheid te maken heeft en omdat haar voortbestaan juist alles hiermee te maken heeft. Omdat heel het maatschappelijk leven met dit systeem verstrengeld is.

"Kollektiviteit" en "gezamenlijk perspectief" kan alleen maar bestaan als ze op bovenstaand besef gebaseerd en door het doel bepaald is. Beide zijn voorwaarden om daadwerkelijk revolutionaire politiek te maken.

"Want overal dwingen de omstandigheden die ons het leven onmogelijk maken tot de strijd - de enige die nog de moeite loont om er zijn/haar talenten in te investeren, en waarin de mogelijkheden om ze te ontplooiën oneindig zijn."

Strijd om bevrijding op alle fronten

Wij vinden het van levensbelang om een permanente discussie te organiseren en te voeren omdat die de eerste stap kan zijn in de richting van een revolutionaire tegenmacht. Een tegenmacht die op haar beurt als enige zicht op bevrijding bieden kan. Wij geloven niet dat op een zekere dag die vrije samenleving zich vanzelf aandient maar dat het onze handen en hoofden zijn die dat moeten bewerkstelligen, dat in die zin ook iedereen een zekere verantwoordelijkheid draagt en dat het wachten op onszelf is.

Diskussie is belangrijk omdat die zowiso nauwelijks gevoerd wordt en omdat kroeg en wandelgangen daar nu eenmaal niet de juiste plekken voor zijn. Op deze plekken vindt "het politieke communiceren" maar al te vaak plaats op het nivo van zelfbevestiging en roddelarij. (Zelf)kritiek knalt

kapot op hoge muren die we zelf hebben opgetrokken. Muren die steeds hoger worden en onze sprakeloosheid doen groeien. Te lang hebben we meegedeind op het ritme van de bewegingen en hebben we niet durven erkennen dat ons verzet niets met "toekomstverwachtingen" te maken heeft. We hebben ons zelden afgevraagd wat we te bieden hebben en waar we uiteindelijk terecht zullen komen. We hebben van de bierkaai geen gatenkaas gemaakt...Langzamerhand heeft een cyniese halfslachtigheid zich van ons meester gemaakt. Halfslachtig omdat we met anderhalf been nog tot over onze enkels in de stront van de HEERschappij staan en omdat we de stap op de weg naar bevrijding nog maar nauwelijks gezet hebben. Een stap die zo haar eigen eisen stelt t.a.v. onze praktijk, t.a.v. ons eigen ik, t.a.v. onze verbondenheid.

Daar moet de discussie over gaan! Een permanente discussie die nodig is om revolutionaire politiek te ontwikkelen, om te komen tot kollektiviteit bepaald door het doel: bevrijding op alle fronten. Om te komen tot structuren waarbinnen kennis en ervaring uitgewisseld en gebundeld worden zodat niet iedere keer opnieuw het wiel uitgevonden hoeft te worden. Structuren waarbinnen verwachtingen en twijfels uitgesproken worden, waarbinnen (zelf)kritiek geleverd en serieus genomen wordt. Zelfkritiek om van fouten te leren om zo ervaringen vast te kunnen blijven houden. Zelfkritiek waarmee we de structuren van de HEERschappij in onszelf te lijf moeten gaan. We moeten discussiëren en organiseren vanuit het besef dat de HEERschappij aangevallen moet worden om die uiteindelijk omver te kunnen werpen. Vanuit dat besef moeten we ons bekwamen in en voorbereiden op de strijd op alle nivo's.

Het kongres "Solidariteit & Verzet" eind vorig jaar zien we als eerste aanzet tot deze discussie. Deze moet echter permanent gevoerd worden omdat het de enige manier is om uit de malaise en tot revolutionaire tegenmacht te komen. Om te komen tot structuren die op zich al bevrijdend zijn. Om te komen tot kollektiviteit die sterk maakt onderling. Een revolutionaire beweging waar de HEERschappij geen vat op kan krijgen omdat ze daar de ontkenning van is.

Voor internationale solidariteit en revolutionair verzet!
Strijd om bevrijding op alle fronten!

Tupamaros Bollenstreek

...VAN VERZET

Oorlog is mijn wereld, dag in, dag uit. PALESTINA

"Open" brief, gericht aan iemand uit A'dam, vanuit de bezette gebieden. Deze jongen is 21 jaar; B. heeft hem leren kennen in Birzeit.

Ramallah, 13 febr.

Lieve B.

'88

Veel dank voor je kaart. Ik ontving je brief en cassette nog niet, omdat de universiteit gesloten is, maar zo snel mogelijk nadat ik het ziekenhuis heb verlaten zal ik proberen of ik ze kan krijgen bij de universiteitsraad in Ramallah waar alle post binnenkomt zolang de universiteit gesloten is. Ja, ik lig sinds 3 dagen in het ziekenhuis. Ik mag er misschien over 1 week uit. Ik was namelijk niet gearresteerd. Ik kwam het ziekenhuis binnen voor een gebroken arm en been, en verwondingen over mijn hele lichaam, nadat ik geslagen was door Israëlische soldaten, omdat ze me ervan verdachten een stenengooier en demonstrant te zijn. Ik voel me nu wel beter, maar niet zo goed met m'n linker arm en rechterbeen aan gruzelementen, versplinterd. Ik ontving je kaart in het ziekenhuis 3 dagen nadat ie mijn huis had bereikt, sindsdien was ik bewusteloos.

Maar het gaat nu weer redelijk goed. Sorry dat mijn handschrift zo verschrikkelijk is, omdat ik haast onmogelijk kan schrijven zonder mijn linkerhand te gebruiken, die nu uitgeschakeld is. Dit over mij... hoe is het met jou daar in Nederland? Ik heb uit de krant vernomen dat de Ned. minister van defensie geen bezoek aan Israël zal brengen, dat vandaag, 13 febr. zou beginnen. Ik denk dat dat een goeie stap is in de richting van solidariteit met het Palestijnse volk.

Nogmaals sorry voor mijn slechte spelling en handschrift, maar de blaadjes glijden uit mijn hand! Het leven in het ziekenhuis is erg vervelend en saai, iedereen heeft pijn. Vandaag werden 30 andere jongeren het ziekenhuis binnengebracht, in dezelfde soort situatie als ik.

Gisteren vielen joodse terroristiese kolonisten verschillende huizen aan, vernietigden ze en maakten alles kapot wat er maar kapot kan. Ik vraag me af waar de Israëlische regering dit soort mensen zal stoppen, maar weer noemen ze óns terroristen, terwijl wij minder dan 1% doen van wat zij aanrichten. van wat de kolonisten aanrichten. Wat noem je kolonisten?

Als ik gevangen genomen was, had ik wellicht lange tijd

moeten zitten. Ik ben niet bang, het is niet mijn eerste ervaring. Zoals je weet ben ik hiervoor al 3 keer gearresteerd geweest, een goeie ervaring geloof ik!?? Stop alsjeblieft niet met schrijven!

Het aantal doden vanaf het begin van de incidenten is meer dan je van de media weet. Vanaf het begin zijn er 116 doden gevallen, 87% was onder de 20 jaar, 7232 mensen werden gewond, geslagen en meer dan 15.000 mensen werden gearresteerd.

Ondanks deze feiten, schijnt er voorlopig te einde te komen aan wat er gaande is. Als ik alles zou willen vertellen, zou ik een heel boek nodig hebben!

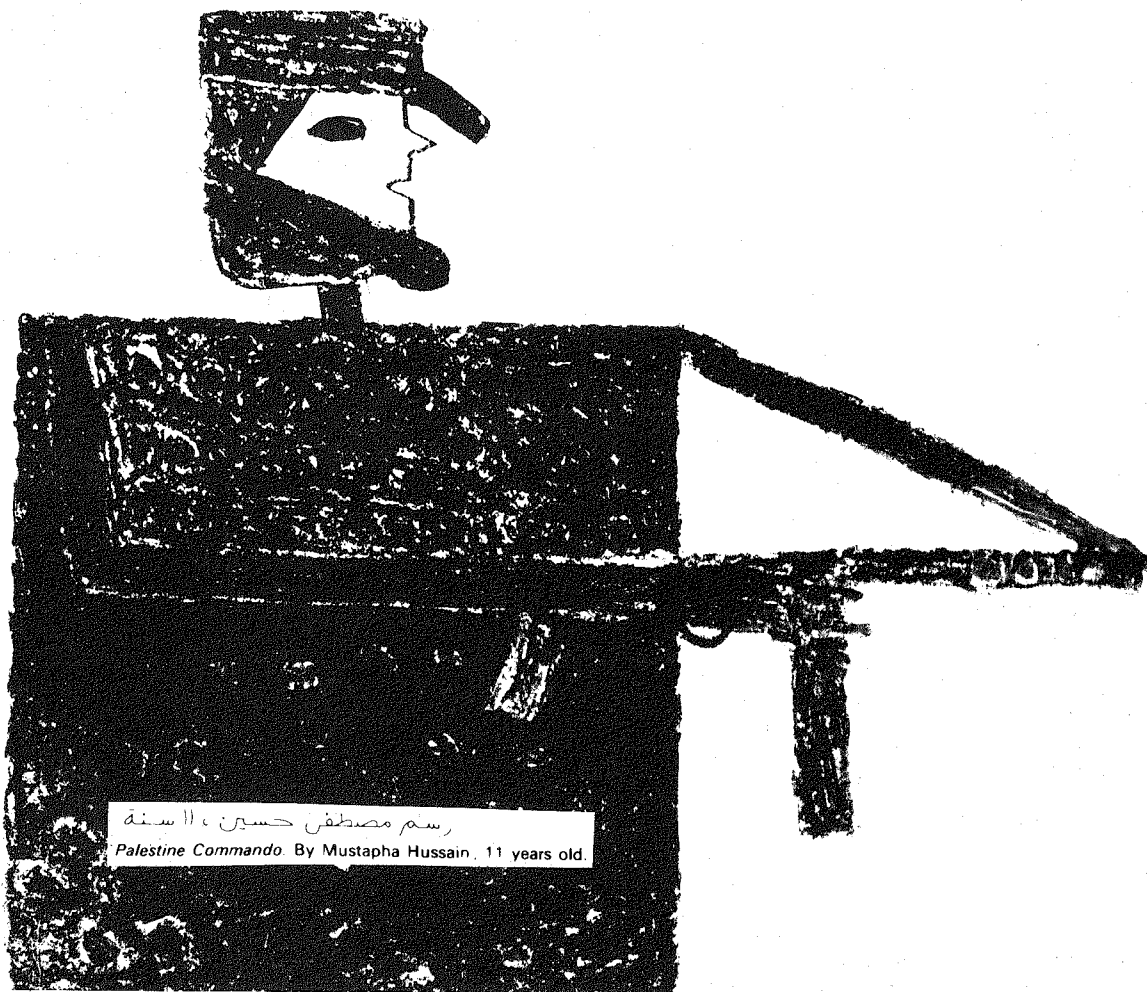
Ik hoop dat ik je op een dag weer ontmoeten zal, om alles te vertellen.

SCHRIJF ME SNEL TERUG

Beste wensen.

PS De universiteit was van 10 jan. tot 10 febr. gesloten. Op de dag dat ie weer open zou gaan, werd ie weer voor een maand gesloten, tot 10 maart 1988. Wie weet wordt ie voor langer gesloten, of zelfs voor altijd. Hetzelfde geldt voor alle universiteiten en instituten, zelfs scholen!

Liefs, N.

رسم مصطفى حسين، 11 سنة
Palestine Commando. By Mustapha Hussain. 11 years old.

Verkoop van groenten en fruit uit Israël daalt

KOPENHAGEN (AFP) — Irma, een grote Deense winkelketen koopt geen groente en fruit uit Israël meer in, omdat de klanten deze producten niet meer willen. Dit heeft een woordvoerder van het bedrijf gisteren gezegd.

Bij het besluit hebben ook andere overwegingen een rol gespeeld, zoals de niet vlekkeloos verlopende toelevering en een actie die jonge betogers zaterdag in de winkels hielden tegen het kopen van Israëlische producten.

De verkoop van producten uit Israël is met 30 procent gedaald sinds het begin van de Palestijnse opstand in de bezette gebieden.

DE ZWARTE 15

VOLKSOPSTAND IN PALESTINA

DE PALESTIJNSE VOLKSOPSTAND

Het is dinsdag 1 maart '88..... de 84e dag van de opstand sinds december. Op 29 febr. hebben Israëliëse soldaten geprobeerd 14 Palestijnse jongeren levend te verbranden in een huis waarin ze zaten dat werd omsingeld m.b.v. kolonisten. Ernstige brandwonden, 4 van hen zijn opgenomen in een ziekenhuis in Nabious, van de overige 4 is niet bekend of ze zijn verbrand of gearresteerd. Dit gebeurde in Qliqlia. Ook zijn weer 2 jongeren gedood, waardoor het aantal doden volgens de PLO inmiddels over de 120 ligt (niet, dat het aantal iets uitmaakt). Jongeren hebben 5 aanvallen uitgevoerd op pantserwagens en tanks van de bezetter met molotov-cocktails, nadat deze in een hinderlaag terecht waren gekomen. Volgens een woordvoerder van de verenigde nationale leiding hebben de aanvallen geleid tot half-verbranding van een tank en geheel-verbranding van een pantserwagen, waarbij Israëli's zijn verwond. Qliqlia is omsingeld: er is sterk het vermoeden dat daar van 29-2 tot 1-3-'88 een slachting is gehouden. In Tolkaram hebben demonstranten het Israëliëse leger aangevallen met stenen en molotovs, gewonden aan beide zijden. Ook in het Ballata-kamp, in de omgeving van Nablus is de konfrontatie hevig geweest: bij het plein van Maghdoucha is een Israëliëse patrouille op een mijn gereden, 1 soldaat is in zijn hoofd geraakt. Het leger antwoordde met een regen van kogels en traangasgranaten gedurende een uur. Ook in Bittlahm is de opstand geëskaleerd, een pantserwagen is in de fik gevlogen. Konfrontaties concentreerden zich in het kamp van Aida, veel huizen zijn vernietigd en vele Palestijnen gewond. Hetzelfde is gebeurd in Beitsahor en in het dorp Zaatara, in El Jalil (Galilea). Het bezettingsleger is erin geslaagd om een mijn onschadelijk te maken, die in de straat van Ramat Achkoul in Jerusalem was geplaatst door opstandelingen. Er bestaat sterk het vermoeden dat een groot aantal Israëliëse politici druk uitoefent om de pers te verwijderen om zodoende met hardere hand en middelen te kunnen optreden tegen de demonstranten. Shamir denkt serieus aan het uitwijzen van de pers. De 4 Israëliëse soldaten die zogenaamd werden gearresteerd toen zij onder het oog van de wereld botten braken van 2 Palestijnen, zijn inmiddels vrijgelaten, zodat ze hun haatgevoelens verder kunnen BOTvieren. In Europa worden journalisten op de een of andere manier bedreigd met als doel hun verslaggeving over de bezette gebieden

te beïnvloeden. (België, Luxemburg, Noorwegen, Denemarken). In België zijn de journalisten Josy Dubic en Claude van England bedreigd d.m.v. een brief van een groep Joden. Zij worden beschuldigd van anti-semitisme omdat ze de beelden hebben uitgezonden. Ook tal van telefoontjes van dat kaliber aan het adres van journalisten. Ook heeft een geheime zionistische beweging een auto tot ontploffen gebracht bij de ingang van het kantoor van het Belgische blad "Le Soir". In Nederland zijn de leugens rondom het toneelstuk van Fassbinder een van de pogingen geweest van de zionistische internationale om elke kritische, anti-zionistische en anti-imperialistische bewegingen de mond te snoeren.

TEKENEN VAN INTERNATIONALE SOLIDARITEIT MET DE VOLKSOPSTAND.

Denemarken: de Deense handelsmaatschappij "Irma" heeft al haar importkontrakten met Israël verbroken; dat betreft voedingswaren, citrusvruchten en groente. De Denen hebben zelf heel bewust Israëliëse produkten genegeerd in winkels en supermarkten. Sommigen hebben kleurstoffen gooid in Israëliëse produkten. Albanië: Raïs Milila, min.v. buit. zaken heeft het Isr. optreden fel bekritiseerd en hij zei dat de zionistische staat de oorzaak is van de ellende en de oorlog in het M-O. Hij zei ook dat vroeg of laat de eskalatie van geweld zal leiden tot onveiligheid in het Middellandse-Zeegebied en de Balkanlanden, die de bureu zijn van de Arabische landen.

Rusland: de Pravda heeft haar steun betuigd aan de geheime radio El Quoud bij de handhaving van de effectieve organisatie van de volksopstand.

Argentinië: de nobelprijswinnaar (vrede) Adolf Peres Askifiel heeft een protestbrief geschreven aan de president van de zionistische staat met de eis onmiddellijk stoppen met het optreden van het leger in de bezette gebieden.

Noorwegen; de Noorse ambassadeur Torleiv Anda betoogde een week geleden in Haifa dat de Isr. militairen in de bezette gebieden harder van stapel lopen dan de Duitsers tijdens de bezetting van Noorwegen.

"Wat de Duitsers deden met slaan en mishandeling van gevangenen en verdachten was zeer erg. Maar wij kunnen ons niet herinneren dat zij de straat op gingen om van passanten armen en benen te breken." Na de opmerkingen van Anda sloegen Isr. kranten, die eerst positief waren t.o.v. Noorwegen, vanwege haar stem in de VN tegen de veroordeling van de VN-kommissie voor de rechten van de mens, acuut om. Zij zeiden: "onder Duitse bezetting van Noorwegen werd de Joodse gemeenschap bijna in haar

geheel gedeporteerd; het waren Noorse politie-agenten die de Duitsers hielpen." De ambassadeur werd ontboden door Yossi Beilin, die zei dat de zionisten erg kwaad over hem zijn. Deze ambassadeur is zelf nb. door de Duitsers gearresteerd tijdens W02 onder beschuldiging van steun aan Joden, en nu dreigt hij voor anti-semiet te worden uitgemaakt. Italië: sinds '52 was Shamir niet meer in Rome geweest. Dit keer is zijn hele reisplan naar de knoppen gegaan. De geplande bijeenkomst met de vakbonden liet hij niet doorgaan. Een ontmoeting met paus Joh. Paulus II stond niet op zijn program maar vond wel plaats. De vakbonden hadden tenslotte met enige politieke partijen ter verwelkoming van Shamir een demonstratie georganiseerd, meer dan 50000 mensen betoogden hun solidariteit met het Palestijnse volk. De demo werd toegesproken door PLO-vertegenwoordiger Memer Hammad en de burgemeester van Rome. Leuzen: zionisme=nazisme=volkerenmoord. Andere politici waren, net als zovelen, "verontwaardigd". **Heb je dus niets aan!** Nederland: demonstratie A'dam. De politiek zwijgt zoals altijd wanneer het om de essentie gaat. Lubbers is wel voor "zelfontplooiing" van de Palestijnen. Een voorbeeld: een Palestijnse kunstenaar vraagt om tentoonstellingsruimte in Vlaardingen, in de fonothek. Antwoord: Helaas moet ik u meedelen dat de door u gewenste tentoonstelling in de fonothek niet kan plaatsvinden. Vanzelfsprekend is niemand tegen tentoonstellingen van Palestijnse kunst en kunstenaars, maar vanwege de politieke verhoudingen in Vlaardingen is het eenvoudigweg onmogelijk daartoe een gemeentegebouw te gebruiken.

**"EVERYTHING
THAT CAN BE
USED TO RESIST
THE CULTURE
OF FEAR
IS A SIGN OF
OUR LIVING
CULTURE"**

HIERONDER VOLGEN EEN AANTAL VLUGSCHRIFTEN UIT BEZET PALESTINA, DIE NAAR ONS WERDEN OPGESTUURD TER VERSPREIDING; HET ZIJN PAMFLETTEN DIE OPROEPEN TOT DE STRIJD. De vertaling van het geheel uit het Arabisch was moeilijk; het taalgebruik is nogal bloemrijk!

We vinden het belangrijk dat de pamfletten een indruk geven van de organisatie en mobilisatie in de opstand. De datering van de vlugschriften is tot eind januari. Pamflet nr. 4 ontbreekt en pamfletten 6 en 7 nog niet overgekomen, ze volgen nog.

VERKLARING 1

OPROEP...OPROEP...OPROEP

- Voor de voortzetting van de heroïese opstand van ons volk, uitgaand van de noodzaak om de strijd voort te zetten, solidair met onze vrienden overal.
- Uit trouw voor het schone bloed van onze martelaren en uit trouw voor onze gevangenen.
- Als uiting van onze weigering van de bezetting en haar repressie, die zich uit in de politiek van kollektieve deportaties, verkondiging van de staat van beleg, de vernietiging van huizen...
- Voor een verdere versterking van eenheid met onze revolutie en onze volksmassa's.
- En als antwoord op de oproep van de PLO, onze enige wettige vertegenwoordiger, voor de voortzetting van de opstand, stellen wij de volgende oproep vast.

Alle geledingen van ons volk en overal moeten zich houden aan de oproep tot algemene en algehele staking van 11.1.1988 tot de avond van woensdag 13.1. Deze staking betreft alle commerciële en openbare instellingen, de palestijnse arbeiders en het openbaar vervoer. Het motto van de staking is:
Weg met de bezetting, leve het vrije arabiese Palestina!

Aan onze broeders, de arbeiders.

Dat jullie je aan de staking houden is van belang voor de opstand. Winkelhouders en commerciële instellingen, jullie moeten je de gehele tijd houden aan de staking, zoals jullie eerder hebben getoond, om de stem van ons volk hoog te houden. Wij zullen alles doen om jullie eigendommen te beschermen tegen aanvallen van de bezetter. Wij waarschuwen, dat het open doen van jullie winkel of instelling steun betekent voor de bezetter. Wij beloven jullie, dat wij sommige verraders zullen hinderen. Onze eenheid is ons enigste middel voor de overwinning.

Aan onze broeders van het openbaar vervoer en van huisvestingsburo's.

Wij zijn jullie fantastiese opstelling niet vergeten en jullie unanieme deelname aan de palestijnse dag van verzet. Daarom zijn wij ervan overtuigd, dat jullie aan de algemene staking zullen meedoen en waarschuwen we sommigen voor de gevolgen van de revolutionaire straf.

Broeders artsen, apothekers en verplegers, wij vragen jullie om in staat van paraatheid te komen om zoveel mogelijk mediese hulp te kunnen bieden. De apothekers moeten bereikbaar zijn om open te doen. De artsen moeten duidelijke tekens aanbrengen bij hun behandelkamers voor de herkenbaarheid.

Algemene waarschuwing.

Wij waarschuwen dat het niet veilig zal zijn, om je op straat te begeven, dat vanwege de voorbereidingen die getroffen zijn voor de bescherming van de algemene staking. Er zullen vloeibare spullen over hoofd- en bijwegen gestrooid worden. En verder zullen er overal in het bezette land barrikades worden opgeworpen.

Aan onze families en leden van ons volk:

Jullie moeten je voorzien van alle benodigdheden tijdens de staking.

Algemeen.

Aan de militanten en leden van volkskomité's en komité's van de opstand. Jullie worden opgeroepen om hulp te bieden aan onze mensen en in verschillende sectoren en in het bijzonder aan behoeftige families. Voor optimaal resultaat moeten alle effectieve krachten zich houden aan het programma dat jullie heeft bereikt.

Weg met de bezetting!

Leve Palestina, vrij en arabies!

VERKLARING 2

GEEN STEM BOVEN DIE VAN DE OPSTAND!

oproep no. 2 van de Nationale Leiding voor de intensivering van de volksopstand.

Aan de massa's van ons machtige volk!

Volk van de martelaren,.. afstammelingen van Kassam, broeders en kameraden van Abou Charar en Khaled/Nazzal en Kanafani; volk van de opstand die haar wortels vindt in 1932, een opstand die zich steeds verheft in het aanzicht van de fascistische bezetter, en die de grond laat branden onder de voeten van zijn laffe generaals en soldaten; helden van de stenen- en Molotov-oorlog:

Om de opstand van ons volk te verheffen en uit trouw aan de martelaren, roepen wij op tot de intensivering van de revolutionaire betekenis van de strijd van

onze gemeenschap in Jabalia, Asrar, Maghazi, Baru, Qandila, Amaari, Rafaa, Khan Yoennis, Chati, Tolkaram en in alle kampen, steden en dorpen van Palestina, die dagelijks de oorlog voert. Zij heeft de repressie en terreur verlamd, en de politiek van kollektieve deportatie, gifgas, tanks en hermetiese afsluiting van dorpen en steden is mislukt.

Ter bevestiging van de beslissingen van de Centrale Verenigde Raad van Militanten die gisteren zijn verschenen als steun aan de volksopstand en verdere vereniging met de geledingen van de Palestijnse Bevrijdings Organisatie PLO, roept de Verenigde Nationale Leiding alle landelijke werkgroepen, volkskomitees op om te werken aan de intensivering van de omvang en middelen van de volksopstand.

*Aankondiging van de algemene staking van maandag 11-1-'88 tot woensdagavond 13-1-'88;

*alle middelen voor revolutionaire eskalatie;

*vrijdag 15-1-'88 aankondigen

als 'Dag van Eenheid en Solidariteit' ter herdenking van de martelaren van de opstand, organisatie van de herdenking in moskeeën, door (symboliese) begrafenistoeten, massale demonstraties die goed georganiseerd zijn.

Aan de tijgers, de jongeren van Palestina, gooiers van brandende stenen:

Onvermijdelijk zullen de nieuwe fascistische werkelijkheid die jullie opstand heeft geschapen onder ogen moeten zien; de weg die jullie ingeslagen zijn leidt naar de overwinning en laat de Palestijnse vlag wapperen op de muren van de heilige Quods (Jerusalem) en de rest van Palestina.

DE ZWARTE 17

BEZETTE GEBIEDEN VLUGSCHRIFTEN UIT PALESTINA

Aan de Palestijnse arbeidskrachten:
Maak u gereed voor het welslagen van de algemene staking. Jullie rol is onmisbaar groot voor onze gehele volksopstand tegenover de politiek van racisme, vernedering en uitbuiting waarvan jullie dagelijks getuige zijn.

Aan de winkelhouders:
Een van de doelen van de staking is het opheffen van alle belastingen. Jullie moeten ook de staking mee doorzetten, naast alle andere sectoren van onze samenleving; arbeiders, boeren, studenten, scholieren, vrouwen, artsen, verplegers en onderwijzers. Jullie hebben jullie nationale rol bewezen en het volk van de opstand draagt er zorg voor dat jullie eigendommen worden beschermd. Degenen die dat schenden of met de vijand heulen zullen daarvoor revolutionaire straf krijgen.

Aan het personeel en de eigenaars van het openbaar vervoer:

Aan jullie wordt hetzelfde gevraagd: de staking doorzetten, en wie dat niet doet zal de Tijgers van de Opstand op zijn weg vinden.

De Verenigde Nationale Leiding voor de intensivering van de volksopstand voert de strijd aan in haar verschillende vormen onder de vlag van de PLO voor de realisering van onze gerechtvaardigde doelen:

- *recht op terugkeer
- *zelfbeschikking
- *instelling van een eigen onafhankelijke staat onder leiding van de PLO

Wij roepen de volksmassa's op om te werken aan de realisering van de volgende eisen:

- stop de politiek van de IJzeren Hand, opheffing van de staat van beleg, stopzetting van de kollektieve deportaties;
- verbod op schending van de heilige plaatsen;
- Sharon moet weg uit de Oude Stad van Jerusalem;
- terugtrekking van het leger uit de kampen, steden en dorpen;
- afschaffing van de gemeente- en dorpskommissies en de commissies van de kampen die door de Israeliese bezetters zijn gevormd op de Westoever en in de Gazastrook;
- onmiddellijke vrijlating van alle

gevangenen van de volksopstand en dichtgooien van de gevangenen van Faraa, Ansar 2, Ansar 3 en Dahiria;

- weg met de extra belastingen;
- stopzetting van de verkoop van onze gronden, de bouw van nederzettingen en de roof van kuddes en eigendommen van burgers;
- verbod op het dichtgooien van scholen, universiteiten en akademies en geen inmenging in hun interne aangelegenheden door het bezettingsleger.

Alle straten moeten worden gesloten voor de bezetter; zijn soldaten moeten niet in de kampen, dorpen en wijken kunnen binnengaan. Steek autobanden in de fik. Werp barrikades op en bewapen je met stenen.

De moskee-minaretten en kerken moeten informatie overdragen aan de massa's. De vlaggen moeten wapperen op huizen, instellingen, kerken en moskeeën.

LAAT DE GROND BRANDEN ONDER DE VOETEN VAN DE BEZETTER!

De Verenigde Nationale Leiding van de volksopstand.

VERKLARING 3

GEEN STEM BOVEN DIE VAN DE OPSTAND!

Geen stem boven de stem van het volk van Palestina, het volk van de Palestijnse Bevrijdings Organisatie.

oproep no. 3

Aan de massa's van ons machtige volk; aan de volksmassa's van stenen en molotov's; aan het leger van de waarheid dat deelneemt aan de opstand van ons volk.

Leve jullie stalen armen; leve de handen van arbeiders, boeren, studenten, vrouwen en winkeliers; leve de handen van de jeugd, de Tijgers van Palestina.

Voor de opbouw van onze onafhankelijke Palestijnse natie. Leve de handen van onze jonge leiders, de nieuwe generaals van ons volk.

Een groet van eerbied en waardering aan dit moedige volk dat fantastische verzetsdaden heeft gepleegd, die een aardbeving hebben veroorzaakt onder de voeten van de bezetter de afgelopen week, als antwoord op de oproep van de Verenigde Nationale Leiding van de opstand en de PLO.

Een groet van trots en volharding aan het verzet dat gevormd wordt door de Kinderen van Stenen en

Molotov's in de moderne geschiedenis van ons volk en onze revolutie.

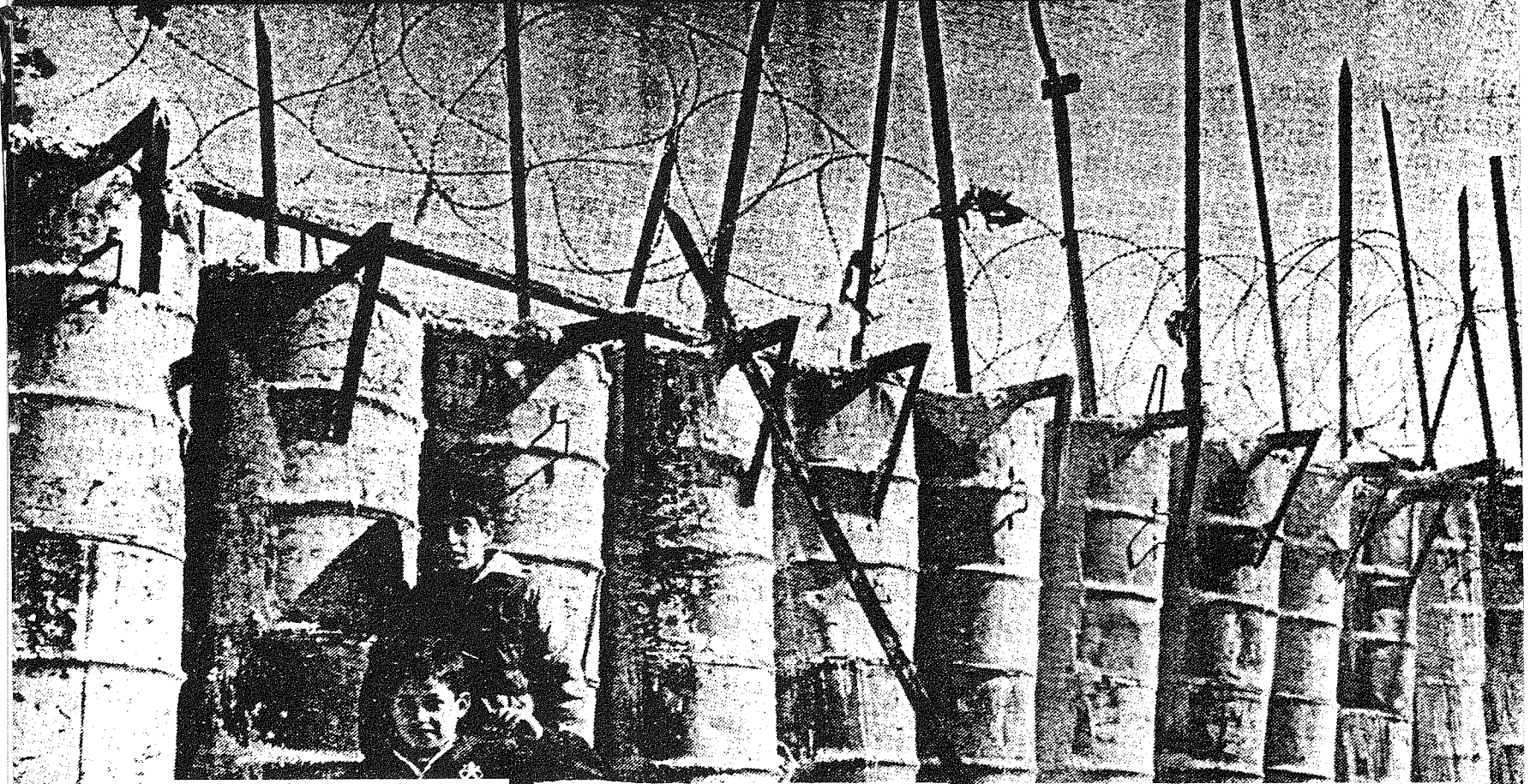
Een groet aan al degenen die de konfrontatie aangaan met het leger van de bezetter in de kampen, steden en dorpen overal in Palestina.

Een groet aan de wond die gewonnen heeft van het mes van Shamir en Peres en hun giftige en verstikkende bommen, tanks en vliegtuigen.

Duizend groeten aan de martelaren van het volk van de opstand, aan jullie die de aarde besprenkeld hebben met watervallen van jullie schone bloed, op weg naar de overwinning en de stichting van onze onafhankelijke natie onder leiding van onze revolutionaire PLO.

Een miljoen groeten aan de helden in Cheik, Radouan, Kafar, Niema, Rafaa, Bittin, Jabalia en Qalqlia, in alle steden, dorpen en kampen.

Op weg naar de uitbreiding en intensivering van de volksopstand

en de omverwerping van de bezettingsmacht roepen wij alle nationale werkgroepen, volkskomitees op om de strijd te verscherpen en de volksopstand uit te breiden.

AANKONDIGING VAN DE ALGEMENE STAKING van dinsdagochtend 19-1-'88 tot vrijdagavond 22-1-'88.

Wij roepen iedereen op om thuis te blijven op woensdag en donderdag en om massale diensten te houden in de kerken en moskeeën overal in het land.

Aan de winkeliers en houders van commerciële instellingen:

Jullie wordt verzocht je aan het stakingsprogramma te houden en niet te bezwijken onder de druk van de bezettingsmacht. Ook roepen wij jullie op om winkelierskomitees op te richten en om die te coördineren met de overige komitees en werkgroepen van ons volk om onze gezamenlijke strategie vast te stellen.

Aan alle geledingen van ons volk:

Laten we vanaf vandaag beginnen met de boycot van alle produkten van de bezetter die wij ook in onze nationale projekten en ondernemingen kunnen produceren. Boycot alle produkten van melk, chocolade, sigaretten die door Israëli's worden geproduceerd.

Aan de Palestijnse arbeidskrachten:

Jullie hebben met jullie ijzersterke algemene staking bewezen dat jullie in staat zijn om het produktie-apparaat van de bezetter stil te leggen. Jullie weg is die van de overwinning. Ga door! Verlam het produktie-apparaat van de bezetter en vererger zijn economische crisis tot de realisering van de doelen van onze volksopstand.

Aan de rebellerende studenten:

De politiek van het dichtgooien van onderwijsinstellingen, akademies en universiteiten heeft ernstige gevolgen voor de bezetter. Jullie hebben hem jarenlang veel last bezorgd en nu geven jullie hem een les die hij nooit zal vergeten. Laat ons de scholen verplaatsen naar de straat, scholen van dagelijks straatverzet en revolutie, en laat ons meewerken aan het afbranden van de grond onder de voeten van de bezetters. Doe mee aan de radicalisering van de opstand!

Aan taxihouders, openbaar vervoer en chauffeurs:

Zoals wij van jullie hebben meegemaakt tijdens de vorige staking, roept de Verenigde Leiding jullie op om ook nu weer het verkeer volledig te verlammen in alle delen van het land, behalve op vrijdag. Ook verzoeken wij jullie om samen te werken met de werkgroepen en volkskomitees om de weinige chauffeurs die niet aan de oproep gehoor wenssen te geven, te isoleren.

Aan de mediese sektor:

Wees steeds paraat, altijd bereid om in te springen. Jullie worden verzocht om de mediese werkgroepen en komitees te helpen bij de uitvoering van hun werk in dienst van de opstand in de geteisterde kampen, dorpen en wijken.

Van groot belang is de bestrijding van de opkomende ziektes als gevolg van de verhongering en het effect van de giftige gasbommen.

Artsen wordt gevraagd om de gewonden te behandelen, en apothekers om medicijnen te verschaffen.

Aan kapitaalhouders en diegenen die kapitaalkrachtig zijn:

Wij roepen jullie op om bijdragen te leveren door geld en goederen te bieden aan de omsingelde kampen, dorpen, wijken en steden via de nationale inzamelgroepen en volkskomitees.

Aan academici van verschillende specialiteiten:

De opstand heeft jullie kennis en kunde nodig in haar nationale werkgroepen en volkskomitees. Wij verzoeken jullie te participeren in de opstand door actief in te zamelen, mee te organiseren, te schrijven, nieuwskampagnes te voeren, bijeenkomsten, massale demonstraties en blokkades te organiseren, leuzen en liederen samen te stellen.

Wij roepen op tot de barrikadering van alle hoofd- en sekondaire wegen en straten en het beletten van de bezettingsmacht zich vrij te bewegen. Belet de komst van de Israëliese kolonisten, zij mogen niet in de straten wandelen. Laat de vlag van Palestina overal wapperen, aan elk gebouw, huis, moskee, kerk, in alle straten.

VOOR HET RECHT VAN ONS VOLK OP TERUGKEER, ZELFBESCHIKKING, EN DE INSTELLING VAN ZIJN ONAFHANKELIJKE STAAT!

LEVE DE OPSTAND VAN ONS VOLK! WEG MET DE BEZETTING! EER EN EEUWIGHEID VOOR ONZE TROUWE MARTELAREN!

Palestijnse bevrijdingsorganisatie, de Verenigde Nationale Leiding van de opstand in de bezette gebieden
18-1-'88

GEEN STEM VERHEFT ZICH BOVEN DIE VAN DE VOLKSOPSTAND. GEEN STEM BOVEN DE STEM VAN HET PALESTIJNSE VOLK, HET VOLK VAN DE PALESTIJNSE BEVRIJDINGS ORGANISATIE.

oproep no. 5, uitgegeven door de PLO en de Verenigde Nationale Leiding van de opstand.

Aan onze grote volksmassa's, de massa's van de grote Palestijnse revolutie; aan onze arbeiders, winkeliers, boeren, studenten, vrouwen, ouderen; aan onze families, al onze families uit alle geledingen van ons heldhaftige volk, die deelnemen aan de volksopstand.

De Ver. Nat. Leiding van de Opstand groet de opstand van ons volk, zij groet de wilskracht van dit volk om door te gaan met de strijd tot alle legitieme rechten zijn gerealiseerd met aan het hoofd: recht op terugkeer, zelfbeschikkingsrecht en de instelling van een onafhankelijke staat onder leiding van de PLO, zijn enige wettige vertegenwoordiger waar hij zich ook bevindt.

De verenigde leiding roept de Palestijnse volksmassa's in de bezette gebieden op om de omvang van de opstand uit te breiden tegenover de bezetter die vervuld is van haat. Dit door dagelijks de straat op te gaan, kinderen, vrouwen, jongeren, ouderen, arbeiders, studenten, boeren en functionarissen. Dit moet dagelijks gebeuren in al onze kampen dorpen en steden. Samen moeten wij roepen: "LEVE DE BEVRIJDINGSORGANISATIE, LEVE DE OPSTAND, REVOLUTIE TOT DE OVERWINNING!"

Ook roept de leiding van de opstand de arbeidskrachten op om hun eenheid te bewaren in een resolute staking in de Israëlische bedrijven, projecten en landbouw. De verenigde leiding roept al onze moeders, zusters en dochters en alle bronnen van waardigheid en volharding op om zij aan zij te strijden met mannen, kinderen en broers, in één rij, één sterke hand en één stem. Wat jullie betreft, vastberaden studenten, jullie die bezig zijn met examens voor diploma's, vóór jullie ligt het veld dat jullie in staat stelt om het hoogste

diploma te krijgen, het diploma van de natie, het diploma van de martelaren, van de opstand en haar sterke hand die de soldaten van de bezetting neerslaat met hun wrede repressie-apparaat. Aan de zonen van ons volk voor eenheid in het kader van onze natie met alle facetten van onze nationale en religieuze identiteit. Wij moeten ons bewust blijven van ons natuurlijk recht op onze moskeeën en kerken, wij luiden onze klokken wanneer wij willen en laten de zionisten weten dat de waarde van de zondag en vrijdag bij ons volk groot is; wij zullen de moskeeën en kerken tot verzetshaarden maken van waaruit missionarissen van de opstand zullen opstaan.

Aan ons volk:

Jullie is niet onbekend de verdachte rol die het Jordaanse neo-koloniale regime speelt in haar poging om deze grote volksopstand uit te buiten. Hiervoor gebruikt zij haar pionnen met aan het hoofd het dagblad Nahar. Wij roepen jullie op om deze krant te boycotten en het personeel ervan proberen te winnen voor de volksopstand. Deze krant heeft geprobeerd de wil van ons volk te vervalsen door valse verklaringen vanuit Palestina voor de Amman-top.

Aan onze winkeliers:

Jullie rol is gigantisch, de voortzetting en betere organisatie van de staking is noodzakelijk tot de overwinning, de verschillende werkgroepen zijn begonnen met de coördinatie met volkskomitees, winkelierskomitees. Vaststelling van bepaalde tijden (2 tot 3 uur) dat de winkels wel open gaan; dit volgens de eigen plaatselijke omstandigheden en in algemeen belang, uitgezonderd de dagen die tot algemene stakingsdagen worden verklaard.

De nationale leiding groet jullie rol in de confrontatie met de bezetter met zijn machinegeweren, knuppels en zijn gifbommen. De bezetters breken de deuren van jullie winkels met geweld open en steken andere in brand. Daarom roept de verenigde leiding jullie op om over te gaan tot de kollektieve en georganiseerde confrontatie met de bezetters tegen deze barbaarse maatregelen. Tevens roepen wij jullie op om niet bij jullie winkels te zijn tijdens de algemene staking.

Ons volk en onze zegevierende revolutie zijn in staat om jullie eigendommen en belangen te beschermen. De volkskomitees, de arbeidersbonden en andere bedrijfssectoren en instellingen en nationale kaders staan garant voor de vereffening van de schade die door de zionistische repressie is veroorzaakt.

De verenigde nationale leiding roept jullie op om de strijd aan te binden tegen de betaling van extra belastingen. Een symbool: Nee tegen de bezetting, nee tegen de extra belastingen!

Ook moeten alle belastingboeken zo snel mogelijk verbrand worden. De datum voor het begin van deze campagne zullen wij binnenkort bekend maken.

Hiernaast waarschuwen we diegenen die proberen te profiteren van de situatie en de prijzen gaan verhogen of gaan konkurreren of monopoliseren. Alle prijzen moeten blijven zoals zij zijn volgens de officieel vastgestelde tabel.

Jij volk van de opstand, laten we in onze demonstraties roepen wat de werkelijkheid heeft bewezen: "Onze volksmassa's kennen geen angst, haar stenen zijn net Kalashnikov's!"

Massale demonstraties donderdag 28-1-'88 en zaterdag 30-1-'88, bijeenkomsten in de moskeeën en kerken vrijdag 29-1-'88 en zondag 31-1-'88.

Aan onze strijdende volksmassa's, op weg naar vrijheid en onafhankelijkheid, aan de massa's van stenen en molotov's, aan de massa's van de moskeeën en kerken, aan de massa's van de PLO, meer eenheid, meer solidariteit tegen de vijand en meer eskalatie van de opstand tot een revolutionaire fase van directe konfrontatie met het bezettende leger en voor de omverwerping van de verraderlijke Amerikaanse plannen die over de rug van onze volken worden gemaakt.

Leve de PLO, de wettige vertegenwoordiger van ons volk!

Leve de heldhaftige opstand!

Viktorie en eeuwigheid voor onze trouwe martelaren!

Viktorie en overwinning voor onze gewonden en gevangenen!

Opstand tot de overwinning en de bevrijding!

PLO, Verenigde Nationale Leiding van de opstand.

To Sail on Deportee Ship

VERKLARING VAN DEELNEMERS AAN HET AL-AWDA VREDESINITIATIEF DE PLO-BOOT DIE NAAR PALESTINA WIL TERUGKEREN.

Wij, delegaties en deelnemers aan het Al-awda vredesschip initiatief, wensen onze volledige steun te betuigen voor de rechten van gedeporteerde en gevluchte Palestijnen naar hun land.

Wij kwamen allen naar Athene om het PLO-initiatief te ondersteunen, de enige wettige vertegenwoordiger van het Palestijnse volk, en om deel te nemen in een historisch vredes-initiatief—het Al-Awda schip van de terugkeer.

Wij veroordelen de konstante pogingen van Israël om deze internationale vredesmissie te verhinderen. Deze pogingen mondden maandag 15-2-'88 uit in de criminele sabotage-daad het Al-Awda schip d.m.v. explosieven onklaar te maken. Wij veroordelen deze aktie en de verklaring van de Israëlische minister van defensie Rabin dat de staat Israël heeft besloten de PLO haar doel niet te laten bereiken en dat op alle mogelijke maniere te verhinderen. De Isr. regering is duidelijk met geweld ook internationale wetten aan het overtreden, met haar pogingen dit internationale vredesinitiatief te verhinderen en door haar herhaaldelijke intentieverklaringen deze missie met elk middel te voorkomen.

Dit Alawda vredesinitiatief vindt plaats tegen de achtergrond van de heldhaftige Palestijnse opstand in de bezette gebieden en Israël. Wij groeten de heldhaftige strijd van de Palestijnen tegen de Isr. bezetting, en veroordelen de moorden, de massa-slachtpartijen, het massale onrecht, en de vele systematische wreedheden door de Isr. bezettingskrachten tegen de Palestijnen gebruikt. Gedurende de week dat we met meer dan 100 palestijnse gedeporteerden in Athene optrokken, waren we geschokt dat we van verschillende vormen van onderdrukking hoorden, bijv. druk op de Greek Seamans Union door de Isr. zeelieden-officieren, om het vredesinitiatief te frustreren.

We zijn ons ervan bewust dat deelnemers in dit initiatief bedreigd zouden kunnen worden door boycot en economische sancties. Wij willen allen die hebben volhard in het tegenhouden van pogingen de tocht te stoppen danken. Wij roepen de internationale gemeenschap op 15 februari tot "dag van de Palestijnse terugkeer" te verklaren, samen met dit historisch initiatief.

Palestinian Boy Beaten To Death in Gaza Unrest

TEL AVIV (Reuters)—Israeli troops beat a Palestinian schoolboy to death after taking him from his home in a Gaza Strip refugee camp, a senior U.N. official said on Monday.

A witness from Bureij camp, Khalil Mohammed, said 15-year-old Iyad Mohammed Aqel's head was "beaten to pulp, his hands were bruised and swollen and his back was black and blue."

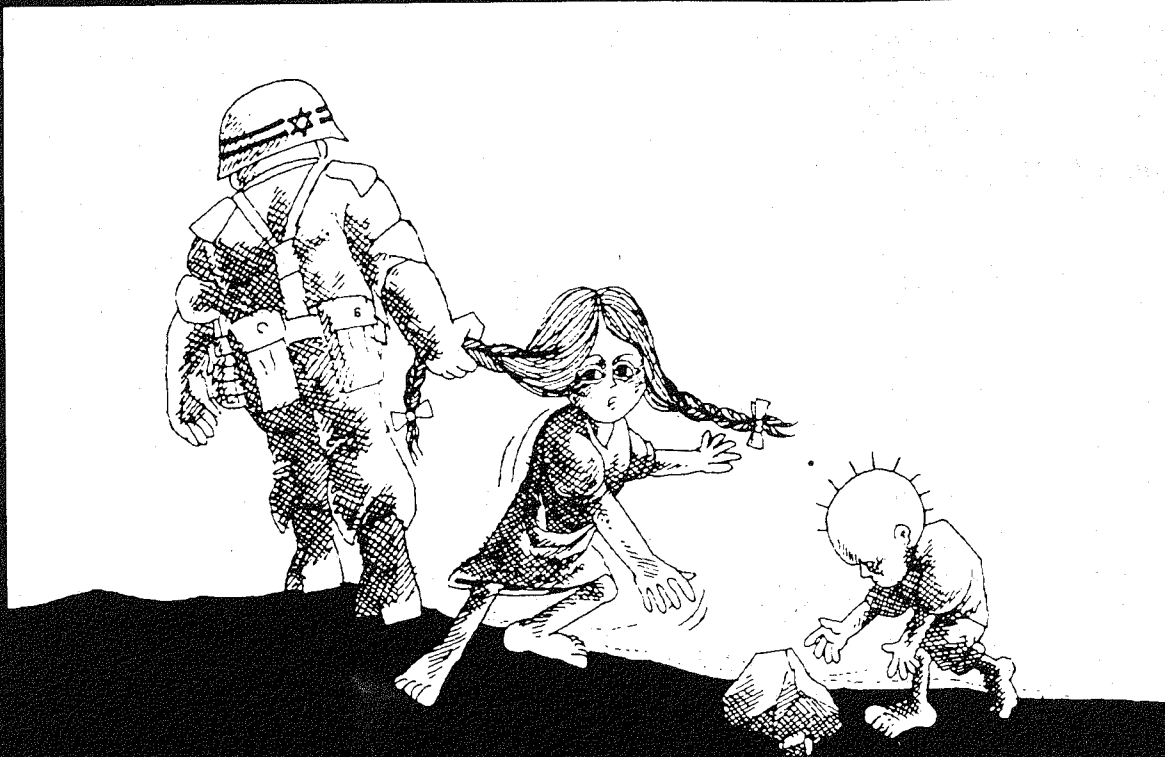
HET SCHIP VAN DE PLO

Op de PLO-boot wilden veel verschillende mensen meevaren om hun solidariteit met de Palestijnen te betuigen. En 135 sinds 1967 tot nu toe gedeporteerde Palestijnen zouden meevaren, waaronder de Palestijn die in 1967 als eerste door Israël verbannen werd. Velen dachten dat ze echt zouden terugkeren in Palestina, anderen waren daar cynisch over, zeker nadat Isr. gezegd had alles op alles te zetten deze tocht te verhinderen. Kahane en zijn extreem rechtse handlangers zouden de Alawda gaan hinderen zodra zij de territoriale wateren van "Israël" zouden bereiken. Isr. zei dat de Palestijnen de 'Holocaust nu hadden gestolen' met dit initiatief, maar de Palestijnen hadden zeker niet het gevoel van de Joodse immigranten op de Exodus destijds teruggestuurd door de Britten; de Palestijnen zijn geen immigranten maar ze willen terugkeren naar hun land dat al 40 jaar ingepikt is.

Een gesprek met Ben Alofs, medereiziger op de Al-Awda, de PLO-boot, het schip van de Terugkeer, dat zal terugkeren, desnoods over land!!!

Het duurde lang voordat de PLO een boot had gevonden, die wilde uitvaren, en zij gaf maar steeds niet toe dat het plan zo tegenwerkt werd, waardoor de reizigers en vooral de persmusketen aan boord, enigszins ongeduldig werden. Isr. had Griekse reders onder druk gezet niet in zee te gaan met de Palestijnen; zij had reders ook bedreigd de commerciële banden (veerboten op Israël) te verbreken. In die week pleegde de Mossad een aanslag op de drie Palestijnen die de boot geregeld hadden. Enkele dagen later doet een kleefbom tegen het schip het hele initiatief, voor dat moment althans, exploderen. Indirekt eist Isr. deze aanslag op door te blijven beweren dit vredesplan te boycotten. Israël is woedend over de symboliek van de bootterugkeer, en bang dat haar image geschonden wordt. Voor de boot wordt een droogdok gezocht voor reparatie en de strijd voor een vrij Palestina gaat feller verder!

Crippled Ship of Return a Focus of Hopes and Fears

VERKLARING VAN DE GEDEPORTEERDE PALESTIJNEN AAN DE WERELD

-Als antwoord op de heldhaftige opstand van ons volk in het bezette Palestina ter beëindiging van de bezetting, en
-in uitoefening van ons natuurlijk recht op terugkeer, dat in de resolutie nr.607 van de Veiligheidsraad wordt bevestigd op grond van de conventie van Genève van 1949, -en overeenkomstig de beslissing van de PLO, hadden wij besloten om vanuit Athene - de bakermat van de democratie - aan een vreedzame "terugkeer" naar ons vaderland te beginnen.

Om deze vreedzame missie te dwarsbomen heeft Israël het schip, waarop we ons zouden inschepen, zwaar beschadigd, toen het op Cyprus lag afgemeerd. Dit gebeurde precies op de dag, dat we zouden vertrekken. Maar ook in de voorafgaande tijd had Israël alle mogelijke bedreigings- en intimidatiepogingen tegen scheepsfirma's ondernomen om hen ervan te weerhouden aan ons een schip ter beschikking te stellen, dat naar ons vaderland zou varen.

Nu hebben we besloten voorlopig het tijdstip van vertrek in te trekken. Maar voor alle duidelijkheid willen we hierbij tevens verklaren, dat geen van de hindernissen, waarmee we tot nu toe werden gekonfronteerd, ons van ons plan heeft kunnen afbrengen om op een vreedzame reis naar ons vaderland terug te keren.

Wij verklaren hierbij aan de hele wereld en aan onze vrienden, die speciaal hierheen kwamen om ons bij deze terugreis te begeleiden,

dat Israël niet alleen bezig is deze vreedzame missie te verhinderen, maar bovendien terreuracties aan het voeren is en martelpraktijken toepast tegen het Palestijnse volk in de bezette gebieden. En hierbij wordt de bezettingsmacht volledig - zowel politiek als ook economies - gesteund door de VS.

Met woorden kunnen we nauwelijks onze dank tot uitdrukking brengen voor de heldhaftige solidariteit van allen die ons op onze vreedzame missie zouden begeleiden.

Maar we willen nogmaals bevestigen, hoezeer we de ontmoeting waarderen met al die verschillende mensen en delegaties - religieuze leiders, politici, parlementariërs, vakbondsleden, joodse progressieve en democratische krachten - uit de hele wereld: allemaal mensen, die hun huis en baan verlieten om ons bij deze missie te vergezellen.

De deelname van al deze mensen geeft aan hoe breed de ondersteuning is van de kant van progressieve en democratische krachten voor:

- het recht op terugkeer van het Palestijnse volk,
- het onvervreembare recht op zelfbeschikking en
- het recht op oprichting van een onafhankelijke staat in bevrijd gebied, en wel onder leiding van de enig legitieme vertegenwoordiging, de PLO.

Tevens willen we aan de Griekse overheid en het Griekse volk onze dank en waardering uitspreken voor de solidariteit en vriendschap die ze getoond hebben tijdens ons verblijf in Athene - een solidariteit die de speciale band aangeeft tussen beide volkeren.

Wij bedanken hierbij ook de verschillende journalisten en vertegenwoordigers van de pers, die in de afgelopen dagen de aandacht hebben gevestigd op het lot van het Palestijnse volk en zijn legitieme rechten. (zwarte: dat had wel beter gekund!)

Wij vragen aan de hele wereld, haar verantwoordelijkheid te nemen voor steun aan ons volk dat in opstand is onder leiding van de PLO, en we doen beroep op alle vredelievende krachten en volkeren om de opstand te ondersteunen voor de beëindiging van de bezetting en de bevrijding van de Palestijnen.

We kwamen naar Athene om ons in te schepen voor de thuisreis naar ons vaderland: dit als een gezamenlijke proclamatie van ons en van hen die ons ondersteunen van ons recht op terugkeer, ons recht op vrijheid, ons recht op ons vaderland.

En nu we Athene verlaten verklaren we, dat we gezamenlijk de strijd zullen voortzetten, en bevestigen we opnieuw onze aanspraak op onze nationale rechten.

Laten we daarom samen uitroepen:
LANG LEVE DE HELDHAFTIGE OPSTAND VAN ONS VOLK IN HET BEZETTE PALESTINA EN IN DE OVERIGE BEZETTE ARABIESE GEBIEDEN!

WEG MET DE BEZETTING!

Onze "thuisreisboot" zal niet de laatste boot zijn. We zullen blijven vechten voor vrede, rechtvaardigheid en vrijheid.

LANG LEVEN DE VRIJHEID EN DE RECHTVAARDIGE VREDE!

LANG LEVE EEN VRIJ PALESTINA

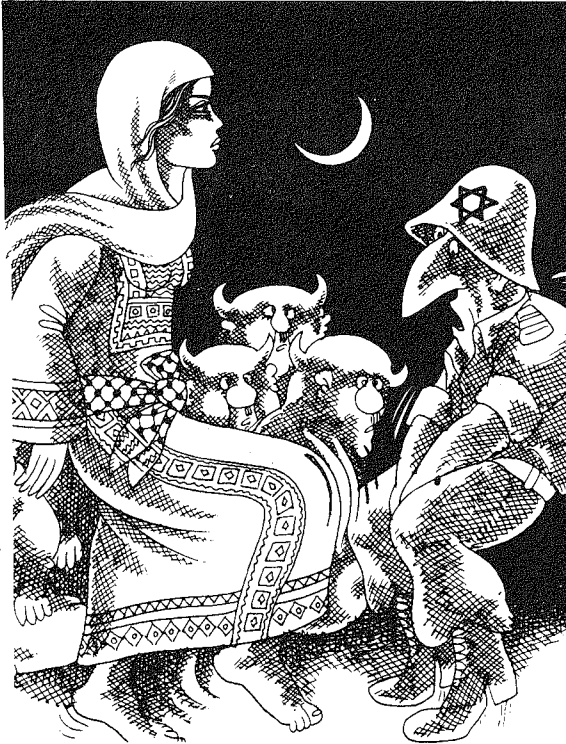
17 februari 1988

VERKLARING VAN PALESTIJNSE VROUWEN IN DE BEZETTE GEBIEDEN

Nu het Palestijnse volk in de bezette Palestijnse gebieden haar meest intense en breed verzet toont sinds de bezetting in 1967 begon, roepen wij de internationale gemeenschap op ons haar solidariteit te betuigen in onze strijd voor zelfbeschikking en voor een onafhankelijke staat o.l.v. de PLO, de wettige vertegenwoordiger van ons volk overal. Nu, in de 8e week van de opstand is de strijd aan het eskaleren en wordt zij steeds breder in de vorm van continue commerciële stakingen in steden, dorpen en vluchtelingenkampen; georganiseerde demonstraties van jongeren, vrouwen en anderen; de boycot van Israëlische produkten; en een arbeidersstaking tegen arbeidersdag in "Israël". Het Isr. antwoord op de opstand is van het begin af aan gewelddadig zoals altijd en arrogant ontkent Isr. de internationaal geaccepteerde humanitaire principes, en Isr. gebruikt elk middel tegen de Palestijnen om ons te breken.

Honderden mensen van alle leeftijden werden gewond of verminkt of door scherp geschut of door rubberkogels, traan-, en gifgas, en ernstige stokslagen door de handen van Israëlische soldaten. Een ander direkt antwoord op de opstand waren de uitwijzingsbevelen tegen een aantal Palestijnen uit de Westoever en de Gazastreek en de aktuele deportatie van 5 mannen midden januari. De woede van de wereld tegen de deportaties van mensen uit hun geboorteland heeft de Isr. regering niet beroerd. De uitwijzing van een aantal andere Palestijnen komt eraan en zal zeker de opstand doen verhevigen.

Een ander aspekt van het Isr. antwoord is de gevangennamen van 2000 jongeren in in der haast opgerichte strafkampen en andere gedetineerden-centra in Gaza en Westoever, waar alle vormen van marteling plaatsvinden. De aandacht van de wereld was gefixeerd op de manier waarop militair recht werd toegepast in schijnprocessen, die elk niet langer dan enkele minuten duurden, en waarbij aanklachten tegen verdachten in geheime dossiers verdwenen, waartoe noch advocaten noch verdachten toegang hadden. Het waren deze schendingen van procesrecht en de juridische principes waardoor alle Westbank en Gaza advocaten verklaarden dat zij onmogelijk de gedetineerden in de rechtbank konden vertegenwoordigen, omdat zij niet in staat gesteld werden die verdediging te geven die zij beroepshalve willen geven. Honderden jongeren zijn al berecht, veroordeeld tot lange gevangenisstraffen en hoge boetes. Isr. heeft, naast de uitwijzingen andere administratieve maatregelen toegepast, gebaseerd op de Britse mandaatwetten van 1945.

Een groot aantal personen is onder administratieve detentie geplaatst. Het is overbodig te zeggen dat deze maatregelen extra zijn aangewend en in strijd zijn met de mensenrechten.

De laatste Israëlische taktiek in de confrontatie met de groeiende opstand is wreed en gewelddadig en zo min mogelijk tentoongesteld aan de kamera's van de internationale pers. Sinds de tv-ploegen dagelijks verslaggeven van de Isr. repressie groeit de woede van de wereld en realiseert Isr. zich dat haar politiek van het gebruik van scherp geschut en en willekeurig doden van Palestijnen haar internationale image schaadt. Hierdoor introduceerde Isr. een ander, minder publiek middel, nl. het gebruik van bruto fysiek geweld. De resultaten van deze nieuwe taktiek zijn in het gehele bezette gebied zichtbaar: kinderen, mannen en vrouwen met gebroken botten, gekneusde lichamen, en blauwe ogen. Honderden reporters bevestigden dat deze taktiek in eerste instantie onschuldige voorbijgangers treft, en zelfs mensen die gewoon in hun huis zitten. En omdat tv en pers agentschappen niet in gebieden mogen komen waar verhoogde spanning is, zijn wij, Palestijnen, getuigen van de verschrikkingen waar jongeren slachtoffer van zijn: ernstige knuppelpartijen, giftig gas in gesloten ruimtes ver weg van het oog van het publiek, waarna sommigen weggebracht zijn naar afgelegen en verlaten gebieden, waar geen eerste hulp of transport was. Sommige moeders zijn nog steeds aan het zoeken naar hun missende kinderen.

Het Palestijnse antwoord op al deze Isr. maatregelen is gekenmerkt door eenheid in het werk binnen alle sectoren van de Pa-

lestijnsemaatschappij. Nationalistische instituties, vakbonden en massaorganisaties hebben deelgenomen door het opzetten van volkskomité's die medische en voedselhulp aan dorpen, steden en vluchtelingenkampen bieden die lijden onder de bezettingen en de avondklok. Elk middel wordt gebruikt om druk uit te oefenen op de Isr. autoriteiten mensen naar deze gebieden te kunnen sturen. Echter, toen druk niet hielp, hebben mensen het risico willen nemen smokkelbevoorrading naar deze gebieden in werking te stellen. Een centraal fonds is georganiseerd om donaties te verzamelen.

Lieve vrienden, Onze strijd is een bevrijdingsbeweging die niet zal eindigen tot wij onze politieke rechten op zelfbeschikking en het stichten van onze onafhankelijke staat Palestina in ons eigen land, onder leiding van de PLO, waar we kunnen leven in veiligheid, vrijheid en rechtvaardigheid. Aan jullie, onze supporters en vrienden in andere landen, doen wij het verzoek om onze doelen te helpen bereiken door intensieve media-kampagnes, manifestaties en lezingen. We vragen jullie ook om een beroep te doen op jullie regeringen als mede-ondertekenaars van de 4e konventie van Genève en internationale verdragen die de mensenrechten garanderen van hen die leven onder militaire bezetting, hun verantwoordelijkheden te nemen en deze verdragen te bekrachtigen. Deze druk is essentieel om Israëls wurggreep op de bezette gebieden ongedaan te maken.

- 1 De politiek van de ijzeren vuist en de verordeningen van de noodtoestand en de uitwijzingsbevelen.
- 2 De ontwijding van de heilige plaatsen, de provokaties van de kolonisten en het leger en de botheid waarmee Ariel Sharon erop staat in het hart van het Arabische Jeruzalem te blijven wonen.
- 3 De aanwezigheid van Israël's in steden, dorpen en vluchtelingenkampen, de repressieve maatregelen van de militairen, het schieten met scherp op onze ongewapende mensen, waaronder kinderen, en het grove beleid van het bottenbreken.
- 4 Het aanwijzen van dorps- en vluchtelingenkampstraden door de bezettende autoriteiten en de weigering om democratische verkiezingen te houden voor wijk- en dorpsraden in de Gazastreek en op de Westbank.
- 5 Het onrechtmatig vasthouden en gevangenzetten van jongeren en kinderen en de martelingen en onmenselijke praktijken in de gevangenissen.
- 6 De BTW die aan Palestijnse kooplui is opgelegd.
- 7 De aanvallen op en het sluiten van onderwijsinstellingen, vakbonden en basisorganisaties en het ingrijpen van de autoriteiten in interne zaken.

FEBRUARI 1941

FEBRUARI 1988

Op de herdenking van de FEBRUARI-STAKING werd onderstaand pamflet uitgereikt. Ook werden er spandoeken gedragen met de tekst RACISME, FASCISME, APARTHEID, ZIONISME---NOOIT!! en teksten tegen vreemdelingenhaat en het racistische vluchtelingenbeleid. Deze teksten waren voor een deel van de rensen aanstootgevend; oud-wethouder Schaefer: "dit is niet de plaats om zionisme op één lijn te stellen met apartheid en racisme". De spandoeken roesten alle verwijderd worden. Het is ongelooflijk dat anti-zionisme zo direct wordt opgevat als anti-semitisme. Juist op de herdenking van de februaristaking strijd je tegen onderdrukking, van toen en van nu. Het organiserend comité wilde wel met ons in discussie, maar niet bij de DOKWERKER, maar een andere keer dan.....

FEBRUARI '41-FEBRUARI '88

In februari 1941 werd een staking uitgeroepen tegen het geweld en de repressie van het nazisme, tegen onderdrukking en discriminatie door het fascisme. Vele Joden, buitenlanders, zigeuners, communisten zijn gedeporteerd naar kampen en vergast. De verschrikkingen van de tweede wereldoorlog zouden zich nooit meer mogen herhalen; daarom mag nierrand z'n ogen sluiten voor vernietiging van de identiteit van volkeren.

Nu, in februari 1988 worden stakingen uitgeroepen door het Palestijnse volk uit verzet tegen het optreden van Israël. Palestijnen worden n.b. levend begraven; Palestijnen worden gedeporteerd zodat ze nooit meer terug kunnen keren; Palestijnen worden gedood of neergeknuppeld, hun botten worden gebroken, opdat ze niet meer in verzet kunnen komen. De uitbuiting en onderdrukking en het geweld van het zionistische Israël, gesteund door imperialistische staten met economische en militaire belangen in het Midden-Oosten en Arabische reaktionaire regimes, neren bizarre vormen aan. Ondanks de pogingen van Israël om het Palestijnse verzet te breken is de volksofstand alleen maar sterker aan het worden. Palestijnen zijn nu al 40 jaar vluchteling in eigen land, sinds daar in 1948 de staat Israël gekreëerd werd. Israël gaat haar 40-jarig bestaan vieren over de rug van het Palestijnse volk heen. Juist als Israël haar bestaan viert zou ze toch moeten begrijpen dat het Palestijnse volk ook haar bestaansrecht heeft, en zou ze de legitieme eisen voor een onafhankelijke Palestijnse staat moeten respecteren.

DE ZWARTE 24

Overal in de wereld zijn bevolkingsgroepen slachtoffer van nieuwe vormen van fascisme waardoor ze moeten vluchten (Koerden, Zuid-Afrikanen, Zuid-Amerikanen, enz.) of vernietigd worden. Onze verantwoordelijkheid is ons gezamenlijk te verzetten tegen ontkenning van menselijke waarden.

SAMEN TEGEN ALLE VORMEN VAN RACISME EN FASCISME!

INTERNATIONALE SOLIDARITEIT!

GEEN ONTRUIMINGEN in HACKNEY!

In de week van 29-2 tm 4-3 zullen er ongeveer 100 flats ontruimd worden van het Stamford Hill Estate, een flatkomplex in de Londense wijk Hackney. Het complex bestaat uit 800 huizen, waarvan het merendeel van de bewonersters geen huur betaald.

Door de overheidsbezuinigingen zal de Labour-gemeenteraad in Hackney een tekort hebben van zo'n 150 miljoen gulden. Er wonen 100.000 mensen in de wijk waarvan een vijfde deel werkeloos is. De woningzoekendenlijst is afgeschaft omdat het aantal de 25.000 oversteeg. In plaats van de strijd met de regering-Thatcher aan te binden en te weigeren de bezuinigingen uit te voeren wil de gemeente de daklozen laten opdraaien voor de financiële crisis. Door de vele kraakpanden te ontruimen en ze, evenals vele andere gemeentewoningen te verkopen aan grote projectontwikkelaars zouden de tekorten gedekt moeten worden. Voor de meerendeels oude huizen is veel interesse van de kant van de Yuppies, waardoor de prijzen tot enorme hoogte stijgen. Voor een kleine tweekamerflat bedraagt de prijs al gauw 150- à 200 duizend gulden. De gemeente zegt de daklozen onder te brengen in hotels en andere accommodaties, dit geldt slechts voor enkele gevallen. Er staan echter genoeg huizen leeg om iedereen van een woning te voorzien.

De krakersgroepen in Hackney hebben tot nu toe vrij succesvolle acties tegen de ontruiming gevoerd. Een aantal ontruiming zijn mislukt vanwege het harde verzet en de ontruiming zijn een maand gestopt nadat het gemeentehuis een dag bezet is geweest. Dat de gemeente bang is voor grootschalige rellen blijkt oa. uit het feit dat een kleine demonstratie van 30 mensen opgewacht werd door zo'n 300 smerissen. Het lijkt er echter op dat ze haast willen maken met de aangekondigde ontruiming. Er is al veel politieassistentie aangevraagd en de smeris houdt zich bezig met het verkennen van de omgeving van de Stamford Hill Estate. Wanneer de komende ontruiming succesvol verlopen houdt dit in dat ze ook snel de overige panden zullen ontruimen en doorverkopen. Op de huidige lijst van

gemeentewoningen die verkocht worden staan bijna 600 kraakpanden, die het komende jaar ontruimd worden, daarnaast zijn er nog 600 andere kraakpanden die men daarna zal gaan ontruimen.

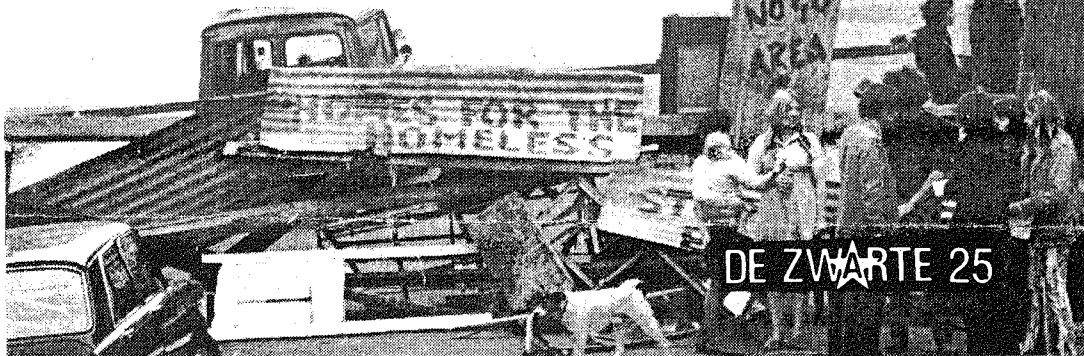
De krakers van Stamford Hill Estate hebben aangekondigd zich lichamelijk te verzetten, iets waar in Engeland hoge straffen op staan. De lokale politie heeft overigens de slechtste reputatie van Londen. Regelmatig worden er mensen op straat aangehouden en mishandeld, op het politiebureau zijn in korte tijd drie doden gevallen, waaronder een geval dat bijzonder veel op de moord op Hans Kok lijkt. Er wordt opgeroepen solidariteits acties te organiseren, ook omdat de aankomende ontruiming tot voorbeeld zullen dienen voor andere wijken en andere steden.

picketline bij britse arb. tegen de ontruiming

Ondanks het beestachtige weer zijn er afgelopen raandag toch nog meer dan 20 mensen komen opdagen bij de britse ambassade, waar een picket georganiseerd was tegen de ontruiming van zo'n 100 panden in de Londense wijk Hackney. De smeris was er nog eerder natuurlijk en vond dat we achter de geplaatste dranghekken moesten blijven. Na 3 kwartier lawaai raken toch raar weggegaan. Er was geen aandacht van de zijde van de burgerlijke pers, behalve van een journalist van de Engelse Daily Telegraph die 's avonds opbelde. Van een verhaal over speculatie en binnenstadsverfraaiing ten koste van woonruimte wilde ze echter niets weten. Het kantoor van haar krant stond immers op een dergelijke plek...

uitgesteld

Overgens zijn de ontruiming nog 1 week uitgesteld, wat de reden was is niet bekend. Binnenkort volgt er meer over het verloop van de ontruiming.

RADIO IN DEN HAAG - HOE HARD?

Begin februari kregen wij, een paar mensen uit de Haagse kraakbeweging, het idee, om toch maar weer eens een radiozender op te starten.

Dat is niet iets, wat je in "no-time" effe doet. Er komt zo verschrikkelijk veel bij kijken: technische kennis, apparatuur, 'n goeie organisatie, een breed team van losse en vaste medewerkers en een goeie maar soepele structuur voor besluitvorming, en tenslotte nog geld.

Onze ideeën over het geheel zijn in het kort: een radiozender die voor allerlei groepen en individuen gemakkelijk toegankelijk is, bv. vrouwen, buitenlandse groepen, buurtgroepen en actiegroepen. Ook zal muziek en cultuur een ruime plaats moeten krijgen. En dit alles zal goed moeten zijn voor een aantal dagen uitzending per week om de luisterdichtheid te vergroten.

Dus lijkt het ons wel nuttig om, vóórdat we "te hoog in de lucht grijpen", een bijeenkomst te houden voor iedereen, mensen met en mensen zonder ervaring, die het belang inziet en enthousiasme ervoor kan opbrengen.

Iedereen die er wel wat voor voelt, moet er een behoorlijke dosis tijd in kunnen steken; dus als je geen tijd hebt, blijf dan maar lekker luisteren.

Wanneer bij de eerste bijeenkomst blijkt, dat er genoeg mensen zijn die serieus met alle voorbereidingen aan de slag willen, dan heeft Den Haag binnenkort misschien weer een "VRIJ"-radiostation.

datum voor de bijeenkomst is:

*** 17 maart

***** 11.00 uur

***** koffiehuis
BLAU'
Buitenom

DE ZWARTE 25

WIE DIT LEEST.....

Joep van 't Hek: "Met mijn MAVO diploma vind ik zo 5½ ton op de kunstbegroting voor de kleine komedie."

Ikzelf met mijn MAVO diploma kan me blijven verzetten zonder discussies op academisch niveau.

Een reactie op "het congres" en de "reader", niet zozeer over de inhoud, maar meer over de vorm. Ook vind ik dat de reader eerst beter verspreid moet worden (bij kraakkafes) want veel mensen lezen discussies in onze bladen over een reader die ze nog nooit gezien hebben.

Eerst iets over het uitnodigen voor het congres via de reader. Ikzelf ben bijvoorbeeld door iemand bewust niet uitgenodigd omdat ik niet open genoeg zou staan voor een Anti-Imp. discussie. Maar door andere ben ik juist wel uitgenodigd omdat die het wel breder zien, en zo begint de reader ook:

"We willen met elkaar praten vanuit een gemeenschappelijke achtergrond van links radicale acties en strijd voor andere vormen van leven.

Daarbij hebben we ons de afgelopen jaren gericht op kraken, vrouwenstrijd, solidariteitsacties, anti-kernenergie, antimilitarisme enz.

Wij zien dit congres als aanzet om die strijd meer perspectief te geven."

Maar ik krijg toch sterk de indruk dat er door een deel van de voorbereidingsgroep zeer selectief uitgenodigd is om het congres een sterk Anti-Imp karakter te geven (hiermee wordt een bepaalde lijn bedoeld). Buiten mijzelf is er bij ons in de buurt (hiermee bedoel ik zo'n 30 mensen mee die veel met elkaar "leven") maar een ander uitgenodigd. Terwijl er veel meer geïnteresseerd zijn in een discussie over gezamenlijk perspectief. Wij tweeën hebben het verder niet bekend gemaakt omdat we sterk de indruk hadden dat dit niet de bedoeling was misschien hadden we het juist wel moeten doen. Nu is het zo dat veel mensen zich genegeerd voelen en het

idee krijgen dat er een arrogante voorhoede beweging bestaat en dat zijzelf meer het domme aktievolk worden gevonden.

DE READER

Het voorwoord begint veelbelovend maar als ik verder lees krijg ik ook hier de indruk dat er in meerdere stukken geprobeerd wordt naar een ideologie te werken en minder naar hoe we vanuit verschillende ideologieën toch samen kunnen werken en leven. Deze ideologie wordt vooral onderbouwd met begrippen als anti-imp., anti-patriarchaat, onderklasse en kollektivisme.

Op zo'n manier werk je juist elite vorming in de hand (ik ga er van uit dat dit niet de bedoeling is) er wordt op een wetenschappelijke manier en taalgebruik (substantie-arbeid, accumulatie in de centra, metropolenproletariaat, enz.) analyses gemaakt en perspectief geschapen. Bij mijzelf lijkt dit ook tot een soort vervreemding. Ik vind dat je juist dit soort begrippen heel goed moet uitleggen en ik zou ze ook zoveel mogelijk voorkomen en proberen discussie stukken meer beeldend en/of levendiger maken. Begrippen en analyses gaan ook steeds meer een eigen leven lijden.

ONDERKLASSE

Misschien moeten we ook maar eens naar de dreigende vorming van een onderklasse in onze eigen beweging kijken.

Een hoop mensen die al heel lang aktief zijn hebben zich meer en meer terug getrokken in

kleine gesloten groepjes in relatief beschermde omgeving (alleen bekenden). Deze groepjes doen goed voorbereide acties en praten veel, aan de andere kant zijn er ook mensen door gegaan met kraken kafes buurtkontakten direkt verzet op straat en daar zijn ook veel nieuwe mensen bijgekomen. Natuurlijk is niet iedereen in twee hokjes te plaatsen

Tussen deze twee groepen is weinig contact sterker ze groeien steeds verder uit elkaar, mij lijkt het juist heel belangrijk dat er veel kontakten zijn zodat er ook veel meer ervaring en ideeën door gegeven worden.

Door het taalgebruik in de reader en misschien gebrek aan kontakten gebeurt dit zeker niet.

Veel mensen hebben ook moeite om hun ideeën duidelijk op papier te formuleren, dit betekent dan nog niet dat ze geen goede gedachten hebben. Juist door het moeilijke taalgebruik in de reader en ook soms in andere discussie stukken zullen die mensen nog minder snel reageren. Voor mij geldt dan ook nog dat ik niet in verzet ben uit theorie maar omdat het onmenselijke van dit systeem zie en voel.

En dat is voor mij genoeg om nog jaren door te gaan het enigste waar je vaak moedeloos van wordt is dat je in je eigen beweging steeds dingen ziet gebeuren waartegen je juist aan het vechten bent.

Volgens mij liggen de wortels van dit systeem dan ook voor een deel in ons zelf.

Perspectief moeten we zeker ontwikkelen en daar zijn brochures, congressen en discussies in bladen een goede manier voor maar wel met iedereen die een links-radikale politiek voor ogen staat. Misschien dat we dan juist iets kunnen leren van elkaars zienswijzen en elkaar kunnen aanvullen om tot een sterke tegenmacht te komen en die tegenmacht mag van mij juist een kleurrijk geheel zijn en geen eenheidsworst. Tegenmacht die ook ontstaat door radicale veranderingen bij ons zelf. Hoe ik dit verder zie wil ik een volgende keer proberen te beschrijven.

Ik heb dit stukje geschreven naar aanleiding van een gesprek met een turkse kennis van mij. We sloegen allebei aan het filosoferen over hoe het toch komt dat er zo weinig buitenlandse mensen echt betrokken zijn/worden bij bv. kraakakties, anti mili. akties, etc. En hoe dit eventueel veranderd zou kunnen worden. Hopelijk is dit een aanzet daartoe. In ieder geval is het een poging.

Voordat er überhaupt sprake kan zijn van een politieke solidariserings zal er eerst een grotere persoonlijke betrokkenheid moeten groeien. Solidair zijn gaat immers verder dan het hebben van gemeenschappelijke vijanden.

Het is in het turkse cultuur patroon verweven dat degene die "erbuiten" dreigen te vallen op gevangen worden en extra aandacht krijgen.

In Nederland komt iemand uit Turkije van buiten; hij is een vreemde in dit land. Hij verwacht dus, zoals hij gewend was in zijn eigen land, een soort opvang of in ieder geval menselijke aandacht. Maar in het nederlandse cultuur patroon zijn we veel meer gewend om veel argwanender en terughoudender tegenover vreemdelingen te zijn. We willen eerst wel eens zien wat voor vlees we in de kuip hebben.

Door deze twee, totaal aan elkaar tegengestelde, cultuur patronen, krijgt een buitenlander al gauw het gevoel niet welkom te zijn. Ook binnen onze eigen aktie scene spelen deze patronen een rol. Vaak voelen buitenlandse mensen zich ook niet welkom in bv. de kraak-kafees, omdat ze hier ook weer precies dezelfde terughoudendheid aantreffen zoals overal anders. Mocht het dan wel zover komen dat er kontakten ontstaan, dan zijn deze vaak alleen maar zakelijk. Het organiseren van een demo, het voorbereiden van een manifestatie. Is de demo voorbij, dan is het kontakt afgelopen.

Berust deze vorm van zakelijk kontakt nog op basis van gelijkwaardigheid?

De andere vorm (van hulp vrager en hulp verlener) waar we ook vaak in belanden, is dat zeker niet.

Alhoewel het ontzettend te gek is dat een stuk of wat mensen hun energie er in steken om buitenlandse (turkse) mensen te helpen die moeilijkheden hebben met de vreemdelingen politie of de sociale dienst heeft het ook wel nadelen. Vanuit deze afhankelijke positie zal er niet snel een gelijkwaardig kontakt ontstaan. En zeker niet als deze niet het zakelijk nivo overstijgt. We moeten dus eigenlijk vaststellen dat we (turkse en nederlandse mensen) in twee aparte werelden leven, die bijna alleen op puur

zakelijke basis kontakten met elkaar hebben. Zeer zeldzaam zijn de gemeenschappelijke feesten (behalve laatst in de "harde kern") waar op een niet zakelijke manier met elkaar werd omgegaan. Waar wordt gelachen met elkaar, wordt gedronken, gedanst en muziek wordt gemaakt.

Behalve deze cultuur tegenstelling zijn er nog andere redenen die een verdere solidariserings in de weg staan. Voor turkse mensen bv. is het niet zonder gevaar om te openlijk politiek stelling te nemen in Nederland. Het repressie apparaat van Turkije is groot en hard. Het zou niet de eerste keer zijn dat turkse mensen, als ze terug komen (al of niet tijdelijk) in Turkije, enorme last krijgen met de politie daar, door hun politieke opstelling hier in Nederland.

Een ander gevaar is, dat ze altijd beducht moeten zijn voor uitwijzing. Het zou een ramp zijn, opgepakt te worden tijdens een demo (bv. tegen de koerdiese volkeren moord) en uitgewezen te worden naar Turkije.

Daarom is het voor veel turkse mensen heel erg belangrijk om van te voren te weten naar wat voor demonstratie of aktie ze toe gaan. Voor illegalen bv. is het zo goed als uitgesloten om naar een demo te gaan waarvan van te voren bekend is dat ie waarschijnlijk uit de hand zal gaan lopen.

Maar het wordt pas echt gevaarlijk als ze er van uitgaan dat het een vreedzame demo betreft en dat ie toch uit de hand loopt. Ik denk bv. aan de anti-krisis demo in Den Haag waar ook enkele illegalen in mee liepen.

Hierdoor krijgen ze het idee (en terecht denk ik) dat er geen afspraken te maken zijn over het verloop van een demo. Daarom zullen zij het zekere voor het onzekere nemen en niet meer naar demonstraties komen.

Net zo min dat je er op kunt vertrouwen dat een vreedzame demo vreedzaam blijft, kun je er ook niet op vertrouwen dat in een rel situatie mensen elkaar beschermen en in de gaten houden. Er is veel te weinig saamhorigheidsgevoel. Mensen worden doodsimpel in enge situaties in de steek gelaten. (De blauwe aanslag toestanden). Met het gevaar voor uitwijzing in het achterhoofd als je op wordt gepakt in zulke situaties zal geen enkele buitenlander in zo'n geval nog solidair kunnen zijn. En trouwens solidair met wat of wie? Wat willen nou eigenlijk die krakers, anti-imps of AKB'ers. Wat is de politieke stellingname van radikaal-buiten-parlementair-links, waarmee ze zich kunnen solidariseren? Turkse (buitenlandse) mensen verwachten duidelijke politieke standpunten die verder gaan dan woningnood of anti-kern-energie. Willen we een hechte wederzijdse solidariteit en samenwerking opbouwen, zullen we heel wat meer duidelijkheid moeten kunnen bieden dan dat nu het geval is.

DAGEN OVER AUTONOOM INTERNATIONALISME

In september 1988 vindt in Berlijn een topbespreking van het Internationale Monetair Fonds plaats. Daartoe worden door de hele Bondsrepubliek discussies gevoerd over de wereldwijde sociale conflicten, die moeten uitmonden in een campagne voor een nieuw internationalisme en tegen het IMF.

Als onderdeel van deze discussies vinden in Bremen van 14 tot 17 april autonome internationalisme dagen plaats. Het concept voor deze dagen gaat van de volgende uitgangspunten uit:

1.1 Bovenaan staan de conflicten, die wereldwijd aandacht krijgen; in Zuid-Afrika, de Filipijnen en Zuid-Korea, de rellen en hongeroproeven in Haïti, Tunesië, Marokko, Egypte en Zambia, de landbezettingen in Brazilië, Mexico, Bangladesh en de Filipijnen, de cyclus van de wereldwijde studentenonlusten in Frankrijk, Spanje, China en Korea, de gevechten en oorlogen in Libanon en op Sri Lanka.

1.2 We moeten in de gaten houden, dat het onderwerp van deze strijd, als ook van het alledaagse verzet, (vaak) vrouwen zijn. Zij dragen een groot deel van de "nieuwe sociale bewegingen", vele, zo niet de meeste aanzetten tot een organisatie of infrastructuur worden van onderaf georganiseerd door vrouwen. Meestal zijn zij het, die hun strijd en verzetsvormen niet begrensd hebben, maar een alles omvattend verzet gestalte geven, een strijd tegen het patriërchaat en imperialisme.

2. Aan de andere kant staat een imperialistische strategie, die wereldwijd een half miljard mensen verdreven heeft, waarvan een deel in kampen en krottenwijken een konstant bedreigd bestaan leidt, terwijl het andere deel in hongermarsen en hongerkampen aan de dood wordt blootgesteld, aan de vernietiging wordt prijsgegeven. In grote delen van Afrika, Brazilië, in de kampen in Libanon en de steden van Sri Lanka vindt een volkerenmoord van onmeetbare omvang plaats, terwijl bijvoorbeeld in delen van Azië de mensen die van het plateland naar de steden vluchten nog ingepast worden in een cyclus van kapitaal accumulatie, waarin profijt van ze wordt getrokken. Alles bij elkaar genomen, hangen verdrijving, ontwikkeling en vernietiging nauw met elkaar samen als je de situatie in Zuid- en Midden-Amerika bekijkt.

3. Een centraal bestanddeel en uitgangspunt van de strategie van de Wereldbank en het IMF is de versterkte greep op vrouwen in de hele wereld. In de officiële versie van verscheidene modellen van ontwikkelingspolitiek moet de vrouw verder in de wereldmarkt ingelijfd worden. Enerzijds worden ze -en dat is niets nieuws- toenemend genetechnologies onderworpen aan de doelen van de sociale- en bevolkingspolitiek, anderzijds versterkt het wereldkapitaal zijn greep op de vrouw, op de arbeidskracht van alle vrouwen in de wereld.

4. Verder dient zich een demokratiseringsproces op wereldschaal aan, dat ondermeer Brazilië, Argentinië, de Filipijnen en Zuid-Korea omvat, maar ondanks de hoop van de mensen die daar leven, heeft dat geen verbetering van hun situatie tot gevolg gehad, het heeft alleen een nieuwe, burgerlijke basis voor de aloude praktijk van het kapitalisme gebracht.

5. Bijzonder spektakulair zijn de beurskrach op de internationale financiële markt en de wereldwijde schuldenkrisis. Beide vormen een onderdeel van linkse discussies. Terwijl de schuldenkrisis een ongehoorde transfer van kapitaal uit de derde wereld naar de metropolen inhoudt en de massale verarming van 4/5 van de wereldbevolking bezegelt, is de beurskrach synoniem aan meer of mindere grote inbreuken op de wereldmarkt, waarvan de gevolgen hier verdere sociaal-politieke bezuinigingen en stijgende massawerkloosheid zullen zijn. Beide zijn twee kanten van de (financiële) wereldkrisis.

6. In vele regio's zijn de mensen gekonfronteerd met doodseskaders, "low-intensity-wars" en massale vernietigingsoorlogen, zoals aan de Golf, oproerbestrijding etc. Oorlog, massale vernietiging en ontwikkelingsmodellen hangen vaak nauw met elkaar samen. Om de volledige, wereldwijde imperialistische strategie structureel te kunnen begrijpen, moeten wij de genoemde, tot nu toe grotendeels afzonderlijk beschouwde conflicten samenvatten tot een totaalbeeld van de huidige wereldsituatie en die conflicten vanuit elkaar te verklaren en te begrijpen. Met het oog op onze machteloosheid tegenover de dimensies van de globale ontwikkelingen, is het niet meer voldoende om bij afzonderlijke aspecten te blijven steken. Daarentegen is een vernieuwd begrip van anti-imperialisme nodig, om onze internationale betrokkenheid vast te leggen. Onze centrale onderwerpen zijn in het kort de vragen naar:

- klasse en wat daarbij voor te stellen is;
- vrouwen en het patriërchaat;
- bewegingen van de vluchtelingen;
- vernieuwde opvattingen over verzetsvormen en manieren van weigeren;
- de verhouding van politieke organisaties tot sociale bewegingen.

Verder vragen gericht op een analyse van het imperialisme, met als kernpunten:

- mondiale sociale- en bevolkingspolitiek
- modernisering en technische ontwikkelingen
- geld en de schuldenkrisis
- de "low-intensity"-oorlogen
- de strategische sectoren van het kapitaal

En er zijn vragen gericht op de brandpunten van de internationale klassenstrijd:

- onze betrokkenheid
- onze praktijk, solidariteitswerk, prakties internationalisme.

Deze vragen willen we proberen te beantwoorden door manifestaties te organiseren over verschillende gebieden: het Midden-Oosten, Brazilië, Latijns-Amerika, Zuid-Korea, de Filipijnen etc. en over verschillende thema's: het IMF en de mondiale financiële en schuldenkrisis, vrouwen, geschiedenis etc. Verder door middel van werkgroepen en discussies.

Aan het eind willen we proberen vanuit de afzonderlijke vragen en de discussies een nieuw begrip te krijgen van anti-imperialisme en een linkse praktijk te ontwikkelen, die op dit imperialisme is afgestemd.

Tot nu toe verscheen er eind januari een echte "reader" over de thema's IMF en nieuw internationalisme en de ideeën die over de dagen bestaan.

Kontakt kun je opnemen met:

AG Europäische Migration
c/o Asta Uni Bremen
Bibliotheksalles 29
2800 Bremen 33
tel.0421-2183314

VRIJHEID VOOR ROBERTO GEMIGNANI

Roberto Gemignani wordt onder zeer onderdrukkende maatregelen gevangen gehouden.

Pandraud en Pasqua willen 'de terroristen terroriseren'. Zij hebben de gerechtelijke politie, het parket en de rechters van instructie alle volmachten gegeven in de onderdrukking van politieke akties (vooral door de rechters in Versailles met een niet aflatende ijver toegepast).

Aangehouden op 24 december 86 en daarna gevangen gehouden in Fresnes, telt Roberto Gemignani de slagen van het verval van de rechtsstaat in Frankrijk. Dit nadat hij die al geteld had in Italië. Inderdaad, de gerechtelijke verbittering van de Italiaanse autoriteiten wordt gelegitimeerd door een monsterlijk arsenaal van wetten en procedures van uitsluiting, gehanteerd door de politie en Italiaanse magistraten, om de meest duidelijke manifestaties die de basis van de Italiaanse staat weerleggen, te verpletteren.

In maart '79 werd Roberto, militant anarchist, te Florence gearresteerd. Hij werd tot jan. '82 preventief vastgehouden. Op het eerste proces, 20 juni '80, in Florence werd hij tot 11 jaar gevangenis straf veroordeeld, voor poging tot moord en poging tot ontvoering, aangehouden in '77, op basis van zeer slecht onderbouwde aannames. Op 18 juni '83 veroordeeld het hof van Assisen te Milaan hem tot 5 jaar wegens deelname aan een gewapende groep.

Overtreding van de rechten van de verdediging, omdraaiing van procedures en juridische manipulaties vertroebelden de rechtsgang tegen Roberto. Dezelfde overtredingen kom je nu tegen in Frankrijk, waar de aanklager van het hoger gerechtshof in Versailles op 7 april met een niet aflatende ijver pleitte voor uitlevering, op basis van de voornaamste punten van beschuldiging. Dit integenstelling tot de Europese conventie, die rechters toestaat op grond van voorgelegde zaken, iets een politieke status te verlenen en zo uitlevering te weigeren.

Het hoger gerechtshof in Parijs op 7 en daarna op 21 oktober '87 heeft het oordeel van Versailles gedeeltelijk herroepen en is er een voorstander van enkele overtredingen een politiek karakter te verlenen. Zij heeft echter wel voor uitwijzing gesproken. De advocaten van Roberto zijn hiertegen in cassatie gegaan.

Roberto Gemignani wordt nu al bijna een jaar gevangen gehouden en zijn vrienden en familie vrezen voor zijn gezondheid. Zeg nee tegen deze gerechtelijke vervolging, die de daden depolitiseert.

Wij doen een beroep op allen en iedereen om de bevrijding van Roberto Gemignani te bewerkstelligen. Steun ons in onze aktie. Schrijf hem, het is van grote waarde.

Roberto Gemignani
Ecr. 765 204, 2e Div.
Maison d'Arret de Fresnes
1, avenue de la Division-
Leclerc, 94261 France

GEEN
LANDUITZETTING
UITLEVERING

Internationale campagne voor de bevrijding van Roberto Gemignani en alle andere Italiaanse gevangenen in Frankrijk.

Roberto Gemignani wordt sinds 24 dec. 1986 onder speciale maatregelen vastgehouden.

De vier eisen voor verlopige in vrijheid stelling van zijn advocaten zijn allemaal verworpen.

In de huidige context, en op Frans, Europees en internationaal nivo, spaart de repressie geen enkele politieke vluchteling netzomin de immigratie in het algemeen in het bijzonder niet in het hart van politieel en gerechtelijk Europa.

Dat is het wat ons verplicht om vanuit een nationaal kader te beginnen met een mobilisatie campagne, die zich in de speciale context van ieder land moet waarmaken.

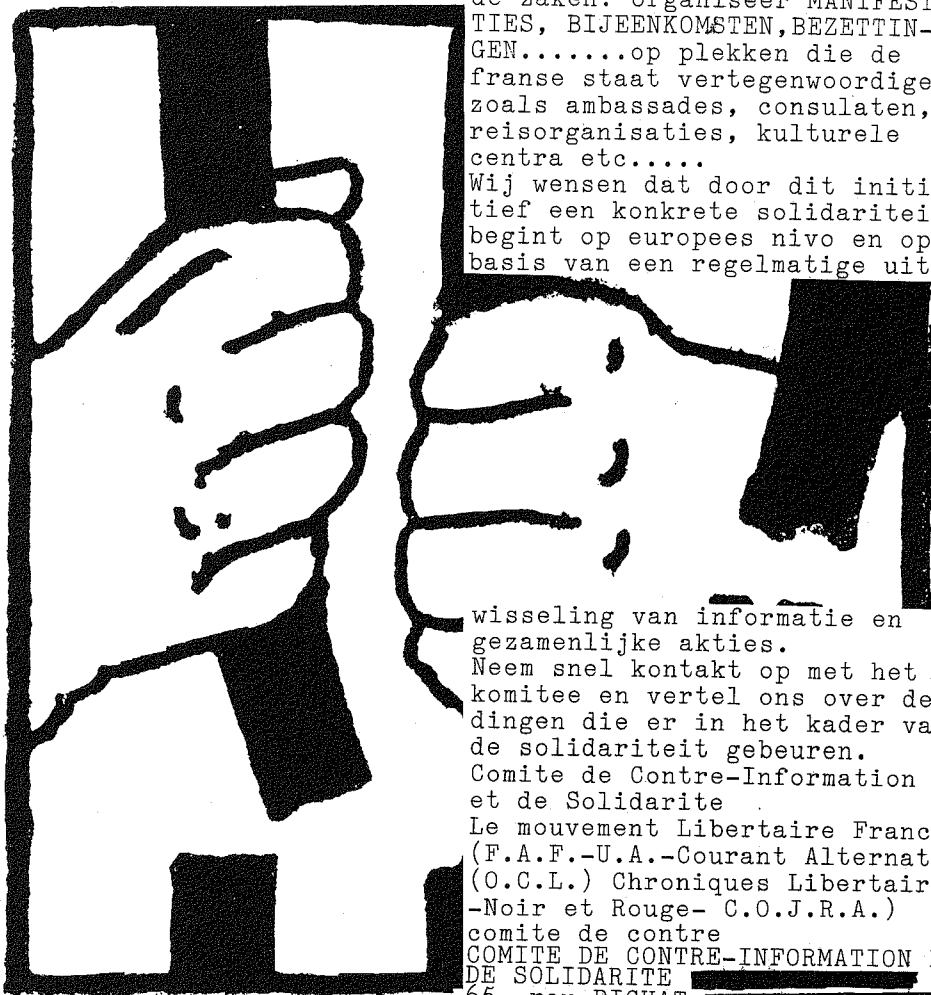
Daarom doen we een beroep op jullie om mee te doen aan een

INTERNATIONALE AKTIE DAG op

6 maart 1988, in het kader van de campagne om Roberto Gemignani en alle andere in Frankrijk gevangen zittende Italianen te bevrijden.

Konkreet gaat het om de volgende zaken: organiseer MANIFESTATIES, BIJEENKOMSTEN, BEZETTINGEN..... op plekken die de Franse staat vertegenwoordigen, zoals ambassades, consulaten, reisorganisaties, kulturele centra etc.....

Wij wensen dat door dit initiatief een concrete solidariteit begint op Europees nivo en op basis van een regelmatige uit-

wisseling van informatie en gezamenlijke akties.

Neem snel contact op met het komitee en vertel ons over de dingen die er in het kader van de solidariteit gebeuren.

Comite de Contre-Information et de Solidarite

Le mouvement Libertaire Francais (F.A.F.-U.A.-Courant Alternatif (O.C.L.) Chroniques Libertaires -Noir et Rouge- C.O.J.R.A.)

comite de contre
COMITE DE CONTRE-INFORMATION ET
DE SOLIDARITE

65, reu BICHAT
75019 PARIS

DE ZWARTE 29

TOEN ZE DE KOERDEN WEGSTUURDEN HEB IK GEZWEGEN, WANT IK BEN GEEN KOERD

SAKINE POLAT
ZIJ HEEFT NIET GEZWEGEN

.....
DAAROM HEEFT DEZE 30=JARIGE
KOERDISCHE VROUW 76 JAAR
GEVANGENISSTRAF GEKREGEN VAN
HET TURKS FASCISTISCH REGIME.

Half februari heeft weer een PKK proces plaats gevonden, waarbij Sakine werd veroordeeld, omdat zij zich verdedigde als sympathisant van de PKK, propaganda maakt voor de PKK, en tijdens haar proces PKK-slogans riep.

Zij is een voorvechtster van vrouwenstrijd in Koerdistan, zij heeft heeft vrouwenorganisaties opgericht en binnen de PKK vrouwenkomité's opgericht.

Zij is geboren in de stad Tunceli, die zich als laatste verzette tegen Atatürk, maar in 1938 viel.

Zij heeft ook andere vrouwen gestimuleerd zich te organiseren in de PKK; zij heeft deelgenomen aan de oprichtingsvergaderingen van de PKK, en drukwerk verspreid; verder is zij Koerd.....

Zij heeft haar eigen revolutionaire eer en haar menswaardigheid verdedigd tegenover de Turkse militaire rechtbank, die vijandelijk is tegenover alles wat Koerdisch is. Er zijn inmiddels 7 processen achter de rug, en zit nu levenslang. Tijdens haar processen protesteerde ze tegen het bestuur van de gevangenis en de procesbegeleiders. Ze zou ook twee vrouwelijke cipiers geslagen hebben, waardoor haar strafmaat steeds hoger werd. Bij de processen kijkt het Turks regime naar afkomst en klasse van de gevangene. Als het over de PKK gaat geven ze het liefst drie keer levenslang om de vrijheidsstrijd te breken. Sakine was de eerste vrouwelijke politieke gevangene in Koerdistan. Ook nu vecht ze binnen de muren voor de rechten van vrouwen voor vrijheid en tegen de seksuele intimidatie, regelmatig wordt haar vrouwelijkheid gebruikt om haar te chanteren, afschuwelijk. Door haar verzet ook daartegen is ze gefolterd en geïsoleerd. De directie van de gevangenis gebruikt regelmatig vrouwelijke sympathisanten van Özgürlük Yolu Rizgari, een bourgeois organisatie, als spionnen om

de vrouwenstrijd in de gevangenis van Diyarbakir te breken.

De moordenaars van het Koerdisch volk krijgen antwoord van het Koerdische volk en de gevangenen. VOOR EEN VRIJ KOERDISTAN!!!

INTERNATIONALE VROUWENDAG
INTERNATIONALE VROUWENBEVRIJDING!!

Sakine-ik maak dit gedicht ter ere van jou, gevangene op de vrouwenafdeling van de Diyarbakir.

De weg die jij volgt is "heilig" en niemand kan 'm doorkruisen. Het is dezelfde weg als die van Maslun en Kawa....

Onze zoon van de vrijheid is opgekomen en zal nooit meer ondergaan.

Het bloed van onze slachtoffers is kostbaar.

Saîd, de grootvader van de Koerden, heeft een boom geplant en de wortels zijn diep de grond ingegaan, deze boom van het leven is groots uitgegroeid.

Daardoor is het hart van de vijand gebroken.

Andere Koerdische guerrillastrijders (Agid, Sefkan) zijn ook slachtoffers, zij geven hun leven voor de strijd, de hele bevolking staat op de weg die zij gevolgd hebben. De vijandige fascist Evren en Ozal weten niet eens dat het volk der Koeren nog leeft. Atatürk, de Hitler van het Midden-Oosten, heeft ouderen en jongeren met messen bewerkt. Verraders, grootgrondbezitters en kollaborateurs, er komt een dag dat jullie er zwaar voor zullen boeten.

Ik roep Sakine: jij blijft daar geen 76 jaar, je wordt op een dag bevrijd uit de armen van de vijand.

De Koerdische vrijheidsstrijd, die voor een vrij Koerdistan vechten, zullen je nooit vergeten!

Vrouwenbevrijding gaat over alle grenzen heen.

Voor jou vrijheid zijn wij allen vrienden en vriendinnen.

VOOR SAKINE, Masoud, A'dam.

KOERDEN

De hongerstaking van de 35 Koerden is maandag 22-2-'88 om 10 uur beëindigd.

Justitie zegt met haar waanzinnige voorstel, dat niets van een werkelijke oplossing van de Koerdische vluchtelingenproblematiek in zich draagt, tot een kompromis te zijn gekomen met de Koerden. Dat zg. kompromis houdt het volgende in:

-voor 15 van de hongerstakende Koerden zal schorsende werking worden toegepast, dit betekent dat zij tot aan hun hoger beroep in Nederland kunnen blijven

-voor de overige 41 wordt het asiel heroverwogen, zij mogen van justitie eerst "bijkomen" van de hongerstaking, om er daarna alsnog uitgegooid te worden -er moet meer bewijsmateriaal komen via de Nederlandse ambassade in Ankara over Koerdistan

-er wordt een nieuw rapport over de situatie van Koerden onder Turkse bezetting door een commissie van buitenlandse zaken samengesteld.

Justitie komt dus voor de zoveelste keer met een zg. oplossing aandragen die vluchtenden niet serieus neemt. In wezen is de hongerstaking misbruikt: het zg.

kompromis van Korte van Hemel (14 regeltjes) heeft de hongerstaking gebroken, opdat er toch maar geen doden zouden vallen in een kerk; tegelijkertijd gaat justitie wel degeLIJK over lijken! Wij weten allemaal dat het fake-oplossingen zijn, dat het asielbeleid moordbeleid is, en dat nog meer bewijsmateriaal toch bijvoorbij in de doofpot gestopt wordt; alsof een hongerstaking niet genoeg bewijsmateriaal is, om de ernst van de situatie aan te geven. En alsof de Nederlandse ambassade onafhankelijke informatie zou verschaffen. Maar justitie begrijpt er natuurlijk niets van, wat het is om voor je bestaan te moeten vechten. Nederland wordt gedirigeerd door economisch-militair-strategische vriendschapsbanden met Turkije, en zal daarom over de lijken van Koerden gaan.

Op 20-2-'88 was er in R'dam een demonstratie om de eisen van de Koerdische hongerstakers kracht bij te zetten. Er waren zo'n 500 mensen in de demo die overigens veel te lang duurde!

De hongerstaking in Diyarbakir uitgeroepen na de ter dood veroordeeld van 20 PKK-Koerden, zou ook beëindigd zijn, maar het is nog steeds niet duidelijk of dat bericht klopt of dat het een overheidsprovokatie is. Er is nl. vrijwel geen contact mogelijk met de gevangenen via advocaten of pers. Wel is duidelijk dat een hongerstaker reeds na 10 dagen hongerstaking is overleden. Ook dat 30 Koerden die hun hongerstaking beëindigd hadden, systematisch geen voedsel kregen, waardoor ze overleden zijn. In Iraaks Koerdistan zijn de afgelopen tijd 800 Koerden gedood.... en 10 kinderen van "guerilla's" vermoord.

WIJ MOETEN DIEGENEN DIE VOOR EEN MENSWAARDIG VERZET STRIJDEN, VERDEDIGEN.

VOOR EEN VRIJ KOERDISTAN!!

*Waar is mijn Koerdistan ... waar.
Waar zijn mijn wijnvelden en
mijn akkers?*

De vijand heeft ze bezet.

Och, och waar is mijn Koerdistan?

Waar is mijn kultuur?

Waar is mijn folklore?

Waar mijn geschiedenis?

Waar is mijn thuis?

Och, waar is mijn Koerdistan?

Dat alles is ons ontnomen.

*Ik zoek mijn Koerdistan maar
ik vind het niet.*

Koerdistan heeft ons gebaard.

Onze geboortegrond heeft

ons tot mensen gemaakt,

maar waar is mijn land nu?

Vergeet wat gisteren gebeurd is.

De nacht is snel voorbij.

De dag breekt weer aan.

Ik zal je nooit vergeten ... nee, nee.

Mijn land Koerdistan vergeet ik niet!

DE INEENSTORTING VAN

Bijna niemand houdt er rekening mee, dat het kapitalisties siestem ooit nog eens in zal storten. Maar er zijn steeds meer crisisverschijnselen. De oplopende schulden spiraal bezorgt steeds meer landen problemen. Verstopte warenhuizen en voedselbergen in de rijke landen, diepe ellende in de arme landen. In het Westen blijft de werkloosheid stijgen. De beurskrach van oktober '87 verbijsterde de geld- en deviezenmarkten. De Young Urban Professionals leden een bittere nederlaag. En als zelfs de kapitalisten hun eigen siestem niet meer vertrouwen, dan stinkt het naar een Krisis. Is radikaal links daarop voorbereid?

Het is tweehonderd jaar oud, geboren uit drek, ellende en revoluties. Met glanzende hoogtepunten en moordende krisissen en vaak ging het langs diepe afgronden. Maar alle oorlogen en ineenstortingen werden tot op heden overleefd als een kat die zeven levens heeft. Het kapitalisties siestem is zo veranderd dat velen het allang niet meer herkennen en anderen menen dat het al achter de rug is. Maar het principe van de ekonomie, de winstenkaroussel, de loonarbeid, de uitbuiting en de rijkdom, geldt overal op deze planeet.

Maar voor de zoveelste keer zijn er weer sterfsymptomen. Een volgende krisis kondigt zich aan. Of en hoe deze plaats zal vinden is het hoofdthema in de ekonomiese rubrieken van de burgerlijke pers. Maar radikaal links is anders georiënteerd. De ekonomie is niet het onderwerp van de diskussies. Een ineenstorting zou ons volledig verrassen. De voorstellingen die we hebben van een Revolutie zijn onduidelijk en grotendeels niet eens aanwezig. Want radikaal links is er heilig van overtuigd dat een Revolutie niet vandaag, niet morgen en misschien niet eens overmorgen mogelijk is.

De tegenstelling tussen materiele rijkdom en produktiviteit aan de ene kant en de massale ellende en de vernietiging van het menselijk en natuurlijk milieu aan de andere kant verscherpt zich.

"De Revolutie zal in de centra plaatsvinden, omdat zij alleen daár gefinancierd kan worden", verklaarde onlangs een autonoom in een diskussie. En in werkelijkheid is de rijkdom aan kennis, onderzoek en kapitaal wereldwijd reusachtiger als nooit tevoren. Zodoende is de materiële basis voor een vrije, sociale en humane samenleving groter als ooit tevoren.

Waarom zou uitgerekend in deze situatie een revolutie uitgesloten zijn?

Het kapitalisme is zwaar aangeslagen. De schuldenkrisis, de kunstmatig opgeschroefde ekonomiese groei, opgeklapte geldmarkten, overproductie hier, armoede en honger daar, laten de kapitalistiese moloch wankelen. Daarvoor is de beurskrach van '87 een nieuw alarmsignaal. Ondanks de huidige rust is er in de deviezen- en beurshandel een onkontroleerbare veenbrand uitgebroken.

De wereldwijde yuppie-scene heeft door de beurskrach een zware klap gekregen. Het snelle geld is ondanks hun computers, hun jet-setting, hun Dallas-vertoningen en hun post-moderne politieke afwezigheid, niet meer te maken.

Maar misschien moet de rest van de mensheid zich maar niet zo druk maken over een paar beursspekulanten die in New York en Frankfurt uit het raam donderen.

HET KAPITALISME

De aandelenmarkt was waanzinnig opgelopen, en de koerswaarde had elke werkelijke verhouding tot de echte economische basis verloren. Voor vele kapitalisten gold de crash zelfs als een noodzakelijke vernietiging van ongedekte waardepapieren

Al jaren zuigen de parasieten van de Money Society winsten uit de economie en maken banken superwinsten. Over de hele wereld verschuiven de machtscentra van de regeringen en staten naar de banken en multinationals.

De Money Society was niet in staat om zowel de schuldenspiraal als de gevaarlijk oververhitte aandelen- en deviezenmarkten onder controle te krijgen. Een gevolg daarvan was de crash van 19 oktober 1987, zwarte maandag, toen de Dow Jones index van de New Yorkse beurs met 22,6% omlaag stortte. Op 28 oktober 1929, de legendarische zwarte vrijdag, die de wereldeconomie met miljoenen werklozen en een stijgende inflatie opzadelde, bedroeg de beursval slechts 12,8%. De massale ellende is toen niet alleen van nut geweest voor het duitse fascisme.

"Anders zouden er wel stemmen zijn opgegaan die een verband tussen de nu al acht jaar durende 'reaganomics' en het bankroet van de aanbodpolitiek gewezen hadden. De VS-budgetpolitiek van de verbrande aar-

Na de crash van oktober '87 heerste er radeloosheid onder de regeringen die baden om genezing.

De wereldeconomie was toch stabiel. Hij zou wel weer omhoog gaan. Maar de crash was ook een uiting van wantrouwen in de officiële politiek van de regeringen. Het stinkt naar een crisis als de kapitalisten zelf het vertrouwen in hun systeem verliezen.

De beurs is altijd een bijzondere barometer geweest voor komende maatschappelijke en economische aardbevingen. Bij de Cuba-krisis in 1961, de bouw van de berlijnse muur, de vietnam-oorlog, de olie-krisis of Tsernoby, altijd reageerden de koersen, ofwel als reactie op actuele gebeurtenissen, dan wel als voertekenen op komende verwickelingen. Het jaar 1988 zal nog veel verrassingen opleveren.

De duitse minister van financiën, Stoltenberg, leuterde na de koersval nog onbezorgd door over de voortreffelijke toestand van de duitse economie en daar trokken de eerste onweerswolken al over. De groei van de duitse economie [waarmee de nederlandse economie nauw verbonden is] bedroeg in '87 nog 1,7% terwijl de prognose 3% was. Het aantal werklozen steeg in december '87 weer sterk tot boven 2,3 miljoen en ook in Nederland steeg de werkloosheid tot boven de 700.000.

Zelfs een kleinburgerlijke krant als de Frankfurter Allgemeine meent dat de politiek en de vaklui niet meer opgewassen zijn tegen de ontwikkelingen.

de met een serie sterke koersvallen en een extreme toename van de uitgaven met de bekende gevolgen voor het buitenland door de rekord-tekorten op de betalingsbalans, heeft de geldwaarde en de koopkracht opgeblazen, met alle gevolgen voor de konsument en de koersen."(FAZ 27. 10.87)

Deze kritiek op het systeem staat vol onbegrip ten opzichte van de crisis. De opgedreven geldmarkt heeft de consumptie heel ongelijkmatig doen stijgen. Want de koopkracht van de onderste sociale groepen heeft noch van de jarenlange vette rendementen op de beurs geprofiteerd, noch van de superwinsten van de multi's en de banken. De loonstijgingen waren gering. De levensstandaard bleef gelijk of daalde iets. In West-Europa is de werkloosheid ondanks de groei van de economie toegenomen. De baanloze groei van de high-tech-industrie is daar verantwoordelijk voor. Met de overheidsbezuinigingen wilde men de staat sanneren. Ondanks alle bezuinigingen in de sociale sektor en de gezondheidszorg zijn de konservatieven onverwacht in een schuldenkrisis getuimeld. Het is noodzakelijk om miljardenkredieten op te nemen en nieuwe drastiese bezuinigingen en belastingverhogingen zijn nodig. De staten konden de paar vette jaren niet gebruiken voor een nieuwe vetlaag. Staatsschulden, geen economische groei, massale werkloosheid; dat is het scenario voor de crisis! "Er zou een exportwonder moeten geschieden, de investeringen zouden enorm moeten stijgen, de staat moet haar uitgaven onvoorstelbaar verhogen, en/of de konsument moet veel

"De kapitalisten heersen, maar ze regeren niet", verklaarde Kautsky al in 1906. Maar ook binnen de klasse van de kapitalisten zijn er machtsverschuivingen. Het produktiekapitaal verliest zijn invloed aan de kapitaal-sektor. Over de hele wereld hebben bankiers meer regeringen laten vallen, economische crises veroorzaakt, oorlogen gevoerd, en gefolterd en vermoord, als alle militairen, geheime diensten en terroristen tezamen. Zelfs de bloedigste diktatuur werd in hun opdracht gevestigd.

De reusachtig grote schuldenlast is een ander alarmsignaal. Het plan van Fidel Castro voor een schuldenstaking van alle landen met schulden zorgde weliswaar voor de nodige onrust, maar zou in de eerste plaats niet de centra treffen, maar de afhankelijke landen.

meer verbruiken, wil de werkloosheid niet boven het hoogtepunt van 2,3 miljoen in 1985 stijgen."(FR 14.1.88)

Tot nu toe waren de problemen van de staat, en daarmee ook van de werklozen, de arbeiders, de uitkeringsgerechtigden, welvaartsproblemen en toe te dichten aan de verandering van economische opbouw. Flexibilisering, rationalisering, het wegwerken van niet-productieve arbeidskrachten - dat was al erg genoeg! Maar nu komt er een gevaarlijke crisis bij. Na de 'oude' industrieën, komen nu ook de belangrijke exporterende bedrijven, zoals de auto-, de machinebouw- en de chemische industrie aan de beurt. De ontslagen tot nu toe konden worden afgedekt met allerlei sociale plannen en alle kneepjes van de moderne sociaal-technokratie. Wat moet er echter gebeuren met de werklozen, de sociaal behoeftigen, met bejaarden, met scholieren en studenten, wanneer de motor van de economie begint te haperen? Kapitalistische 'zwakke' ondernemingen zullen sterven als witjes. Zodat er veel te weinig tegenmaatregelen in voorraad zullen zijn!

En natuurlijk kunnen we nu vluchten in het theoretische rijk van Productie en Reproductie, in vergelijkingen van de kapitaalsakkumulatie en de tendentiele val van de winsten. Delen van de marxistische theorie zijn zonder twijfel juist. Maar daarnaast hebben deze aanzetten niet alleen last van de bekende onbegrijpelijkheid, maar ook van de treurige erfenis van de keer op keer niet uitgekomen prognoses. Hele generaties marxisten en diens leerlingen hebben er regelmatig volkomen naast gezeten met politieke en economische voorspellingen. Een algemeen kenmerk van de huidige situatie is dat er geen theoretische scholen zijn, dat er geen analyse is, geen burgerlijke en geen marxistische, die de maatschappelijke en economische situatie kan verklaren.

"Met een discussie en onderzoek zullen wij opnieuw onze begrippen moeten bijstellen."
(Wildcat, herfst '87, blz. 14)

De Karlsruher Stadtzeitung laat op deze zin nog geen daden volgen en schreeuwt verder over de italiaanse sterren van de avantgarde, kroniekschrijvers en klasseonderheden. De tijd dringt echter, om eindelijk een goed begrip van de maatschappij te ontwikkelen. Want het hoort

bij het wezen van het kapitalisme, dat het weliswaar regelmatig in kan storten, maar telkens ook weer op staat. **Het kapitalisme sterft nooit! Het moet verslagen worden!** Maar door wie? Want het proletariaat is allang niet veel meer een leger van doodgravers van dit systeem!

Er kondigt zich alweer een vertwijfeld offensief aan van Kapitaal en Staat om wederom de Crisis te overwinnen.

"Een voorwaarde voor een kapitalistische oplossing van de Depressie is een radicale verandering van de krachtsverhoudingen tussen kapitaal en arbeid, tussen de imperialistische metropolen en de 3e wereld, tussen Oost en West- en dan telkens ten gunste van de eerste. Dat hoeft niet zonder meer tot fascisme en oorlog te leiden, maar zal er wel dicht in de buurt komen."
(Ernest Mandel, 1982)

Zes jaar later is die verandering van de krachtenverhoudingen nog niet afgesloten. In tegendeel. De metropolen, het kapitaal, het imperialisme - dit alles staat verzwakt voor een zware crisis.

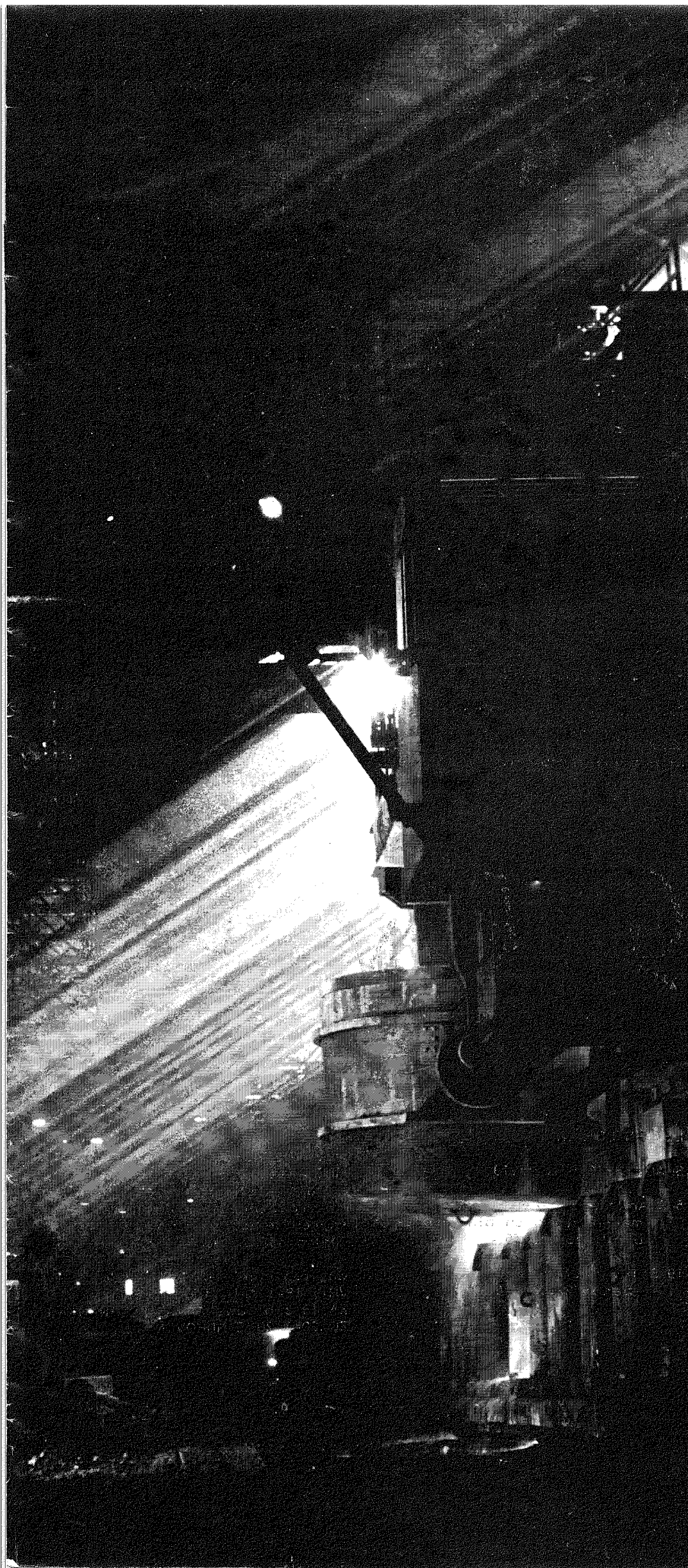
"Zolang het volk de welvaartsruif rook, vond het zelf z'n weg naar de stal en de koetsier hoefde alleen maar met hangende teugels en gekruiste armen op de bok te mediteren. Nu is dat instinkt echter verloren gegaan. Nu moet de koetsier teugels en zweep gebruiken om het span op de weg te houden."(Industriekurier 28.7.66)

Dit was de conclusie na de eerste serieuze crisis in de BRD. Is radikaal links op de omvang van een echte sociale en economische crisis hier voorbereid? Gaat onze sociaal-revolutionaire fantasie verder dan de idyllische voorstelling van kleine groepjes plunderende autonomen? Een economische ineenstorting is steeds een monster met twee koppen: het ene is het perspectief van de revolutionaire omwenteling, het andere is de barbaarse tronie van de diktatuur van de noodtoestand, noem 't fascisties of totalitair.

Het is de dressuur voor het kapitalisme, waar het verjongd en versterkt uit voortkomt.

In 1985 was er in Hamburg met 1 mei een sterke sociaal-revolutionaire demo en de bekende conflicten met de ordeminnende DGB [duitse FNV]. In 1986 waren er in veel westduitse steden met 1 mei autonome en sociaal-revolutionaire demo's. Dit was echter nog geen uitdrukking van een radicale verandering. Er zijn autonome arbeidersters, oppositionele vakbondsmensen, anarchosyndi-

kalisten|s, beurzen van arbeiders, werklozen-initiatieven. Bij de conflicten over de 35-urige werkweek, tegen de verscherping van het stakingsrecht, bij bedrijfsbezettingen en ontslagen werden belangrijke ervaringen opgedaan. Maar dat is niet voldoende. Waar blijft de libertaire vakbond? Waar blijft het samengaan van alle radicale initiatieven op economies gebied? Het debat over organisatie moet verder gevoerd worden.

Organisatie betekent voor sommigen al weer de radicale dubbele nelson met de 'legale' structuur van een partij en de 'gewapende arm' ondergronds. Volledig autonomen gaan verder uit van het militante ontbijt op zondag en dromen van een buurtkafé. Kontakt met hun 'territorium' is voor hen belangrijk. Er zijn echter ook landelijke bijeenkomsten, bv. van de Pulverfassgruppen (anarchistische scholieren en studenten) of de Freie Arbeiter Union [anarchosyndikalisties vakbondje]. Kontakten tussen centra en winkel bestaan nauwelijks.

"Wat wij willen is de opheffing van de scheiding tussen politieke en economiese strijd, wat een samengaan van onze anti-nato, anti-kernenergie, zuid-afrika en midden-amerikafights met de strijd voor het dagelijks overleven (huur, werk, sociale dienst en arbeidsburo, school, etc.) betekent." (Autonomes Plenum Suddeutschland in AKTION 26 feb. 87)

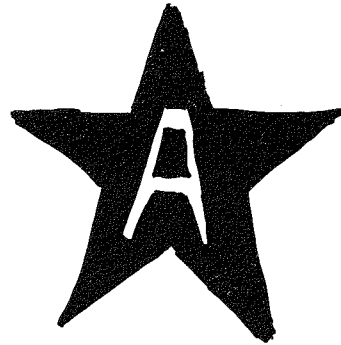
De zuidduitse autonomen willen van enkel reageren tot ageren komen, gemeenschappelijke opvattingen uitwerken en via 'zinvolle organisatie' tot de aanval van onderen beginnen. Maar de verbinding van sociale en economiese strijd is nog te zwak.

In de komende revolutie zal het de eerste taak van de revolutionaire krachten zijn, om naast de verovering van de gevangnissen, politieburo's en legerkasernes, ook de beurzen en banken te bezetten.

Op 1 mei 1988 zou er op dit perspectief al eens geoefend kunnen worden. Demonstraties en protest-akties voor beurzen en banken, misschien ook landelijke demo voor de effektenbeurs! Dat zou prakties en politiek recht doen aan de huidige situatie

barst in de spiegel

uit: AKTION 33 januari 1988.

DE ZWARTE 35

INTERNATIONALE VROUWENDAG

DELFT/DELFT/DELFT
zie in deze zwarte

AMSTERDAM/AMSTERDAM

POLANTHEATER, polanstr. 174
programma van 10.30 -19.00
rond het thema:
internationale solidariteit
tussen vrouwen
met discussie, expositie, info,
en bands. Toegang gratis

vrouwendag in de Wilde Roos
zie deze zwarte

DEN HAAG/DEN HAAG/DEN HAAG

vrouwenfestival, houtrustweg 108
van 16.00 - 23.30

theater, liederen, cabaret, bands
informatiestands -exposities -
vrouwenliteratuur. toegang gratis

migrantenvrouwen(dag)
13 MAART 1988
surinaams-antillaans
vrouwencentrum
Brouwersgracht 2

thema: VROUWENKULTUUR
14.00 -17.30

Workshops:
geboorte en de gebruiken
vrouw en winti/odjhai
vrouw en muziek
vrouwengeschiedenis e.a.

19.00 - 24.00
zang, dans, cabaret & poëzie
f2,50, kinderopvang gratis

zaal 4, buitenom 214
21 maart:
20.15. De stilte rond Christine M
(o.v.b.)
22.00. Sans toit ni loi
alleen voor vrouwen.

HAARLEM/HAARLEM/HAARLEM

tentoonstelling

WILDE HAREN
over de haarlemse vrouwenbewe-
ging 1977-1988
van 8 maart t/m 10 april 1988
ma t/m za 11-17 uur
zon- en feestdagen 13-17 uur
in de VISHAL, grote markt

op 8 maart, 13.00 treedt zangeres
Cobi Schreijer op met speciaal
liedjesprogramma

TILBURG/TILBURG/TILBURG

anarcha-feministies weekend
13-3: over porno e.a. vrouw-
onderdrukkende media
13.00-17.00

14-3: er komen twee vrouwen
spreken over de problema-
tiek van vluchtelingenvrouwen
11.00-16.00

buurthuis st. Anna
Capucijnenstr.78
Tilburg (013-436664)
kinderen kunnen mee, slapen kan
ook, maar wel een slaapzak mee

A G E N D A

ROTTERDAM/ROTTERDAM

POORTGEBOUW, stieltjesstr.38

5-3 Chilifeest
vanaf 20.00, f2,-

12-3 ook Chilifeest

LEIDEN/LEIDEN

SLACHTHUIS, breestr.19

5-3 Andrew Speaker + Maats
maken rytm en bluesmuziek
band: 22.00, f5,-

19-3 Toy Factory
band: 22.00, f6,-

MOVE GRONGE uit ROME
MET ITALIAANSE VIDEO'S:

anti-kernenergie
vrouwengevangenis
en een tentoonstelling + info over
centro sociali en autonomen

wo 16-3 hotel bosch ARNHEM
VRIJ 18-3 AKU, UTRECHT
ZA 19-3 blauwe aanslag DEN HAAG
ZO 20-3 2B EINDHOVEN